

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sēfer Tōrat Kōhănîm

Ḳaro, Yosef

Ḳסוי, וראק

Fîordâ [Fürth], 451-452 [1690/91-1691/1692]

בורע תוכלה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11660](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11660)

מאירת עינים הושן משפט קכט הלכות ערב שפתי כהן רכב

מיוחס פרע למלוה בניויו הלוה כו' כל' זה כתב נ"כ בד"מ
בסס הכותב מייחובי וטס כסגד"מ כתבתי שיש לתמוה שהרי
בכ"מ לא כ"כ אלף ו'ל דוקא ערב למלוה לא משמע כד בלא קנין
אבל להשתעב' הלוה להער' לא כפי קנין דה' כאל' תפרע טובי
כו' ע"ש הרי לפיכך דאף דלא
זוה לו הלוה שיפרע אלף שאל'
ערבני ס"ל כאלו ליווהו ואל' פרי'
חובי ובתבתי ישוב דמור"ס ש"י
ובתב"ן דעת הרמב"ם דבתב
כפי' כ"ו דמלוה וכתבאו הטור
בר"ם ק"ל דערב הסורע מעצמו
אין הלוה צריך לשלם לו אף שאל'
תמלה ערבני ואף שהתב"ן כתב
סס כס"פ כס"י ק"ל דיש סולקין
וכ"כ נ"כ הטור סס דהרא"כ
סולק ע"ז מ"מ מור"ס ר"ה לכתו'
בכ"ן דבר שהוא אליבא דכ"ס
אלף דאכת"ל ע"כיון שפר' למלו'
בניויו הל' מתי אריא ערב אפי'
באינש דעל"מ מתי תתקיי' הלוה
לוס שפרע חובו בניויו ובת"ס
בסג"מ סס וכ"כ הטור בר"ם
קכ"ו ובתמ"ס לק"מ שהוא בא
ללמדו שאליו מיי' אף שאל'
ערבני עד שיאמר לו נ"כ שילם לו
ואו שפ"טא דתי' - ואפשר דה"כ
אזה דער' למלוה לאס' מתן מעו'
בלא קנין קאי דהוא כאיש אחר
ואפי"א אי' אל' פרע למלוה חייב
וק"ל: דאבל אס קנו מידו

שהיה חונק את חברו בשוק ליתן לו ואמר לו הנח ואני ערב
אין הערב חייב כלום ואפילו אמר בפני ב"ד אני ערב :
הנה ג' (ג) מיוחס פרע למלוה (ג) בניויו הלוה מייב
לשלו' מה שנתן למלוה (כ"פ הב"מ וסמ"ח פ"ה החלוה)
ד (ד) אבל אם קנו מידו שהוא ערב ממון זה בין בפני ב"ד
בין בינו לבין המלוה נשתעבר (ה) האומר למיניו ס (ו)
אני ערב לך בער יום א' אע"כ (כ"פ) (ה) (כ"פ) אף קמ"ח :
ב אמר להם בשעת מתן מעות הלוהו ואני ערב נשתעבר
הערב ו ואינו צריך קנין :
הנה (ז) (ההר"י נחשו' סימן פ') (ז) ואפי' לא נשתעבר כהדיא
רק שאומר למלוה להלוות ללוה ו (ח) כי בטוח הוא
ופשאו על פיו ויהי שקר מייב לשלם לו דהוי כאלו נשתעבר לו :
וכן אם בית רין עשו אותו ערב נשתעבר אע"פ שלא קנו
מידו כגון שהיו בית רוצים לגבות מהלוה ואמר להם
הניחוו ואני ערב לכם הואיל ויש לו הנאה שהאמינהו ב"ד
באותו הנאה שעבר עצמו :
ג (מרינו ענ"פ) אה החזיר שטר או משכון הוי ליה ערב
בשעת מתן מעות :
הנה (כ"כ) (ההר"י פ' א"ב ובתו' פ' המקבל) ס (ס) וכן אס
פטר הלוה על פי הערב ה"ל כערב כשעת מתן מעות
(י) ויש אומרי' דאס היו לערב מעות של לוח בידו בשע' שערב
כשתעבר ככל עכ"ן : (ההר"י נחשו' ס"ל) :
ד ערב

כו עד בניו ובין המלוה כו' פ' אפי' בלא שדי' דלא איברי שהדי
אלא לסקרא כדלקמן ס' ק"פ וק"מ וק"ל למה יועיל כזה קנין
בלא כ"ד סבוכיון דאסמכתא הוא דאומר אס לא יפרע הוא אני
אפרע לך ובתמ"א הספ"ו כתבו דוקא ערב כשעת מתן מעות לא
שי"ך אסמכתא משום דבכסוהו הכאס דמתייבס ליה נמר ושיעבר
בפשי' ועפ"ר סס כתבתי דגס כזה הערבו' יש קלת הימנו והכאס
ומ"ס נמר ומשעבר כפשי' ע"פ הקנין ואפי' בלא כ"ד סבוכ ומת"ס
כמי ערב דכ"ד קאמר כסמך דמשועבר אפי' בלא קנין
ואחר מתן מעות משום דתימנוכו כ"ד : ה' אני ערב לך בעד
יוס כו' א"ס כרסב"א ס"יס ובתב כעסס משום שלא ביאר על מה
ערב לו אס שילך הלוה בשלימותו יוס' או שלא יאס מחאן יוס' א'
לפיכך אפי' אס קנו מידו על כך אינו כלום ע"ס (הנ"ס ומעט' זה
כתב הרשב"א אס נשבע שלא היה ערב בעד חברו ועדים העידו
עליו שערב לו בעד יוס' אל' אה הוי הכסא ועד מ"ר ס' ק"ל סהארי'
בזה) ולא כ"פ שכתב בס"ס הו טעס אחר ע"ס : ו ואינו *
צריך קנין כגמרא לויף לה מדכתוב כחשלי בני אס ערכת לרע"ך
כו' וספ"ר מה שכתבתי בישוב לשון הטור והכ"י : (הנ"ס כת"ב)
וד"מ כסס תפ"ס חתנוסס ראוין שמבר תלבוס לשמעון על
תפאי שיפמיד לו ערב וכתן לשמעון הלכוס והלכסו ולאחר וכן
העמיד לו ערב תיקרי ערב כשעת מתן מעות הועיל ותתל' כתי'
היה ע"פ הערכות ה"ל כאלו לא נמר דכבר עד שעת שהעמיד לו
ערב פי' ויש לו רשות לילטל מסלוקס דהא לא כתנה לידו אלף
בתנאי שיתן לו ערב והאמינו ע"ז ובתשובת הרא"ש מלאתי תפאי
זו כתיבה כגליון ע"ס) : ז כי בטוח הוא כו' הו' שקר פי' ולא
היה בטוח כשפ"ל שהוא בטוח אבל ה' בטוח ובתקלל אס"כ
פטור זה דאין לשון זה הוא ערבו' כן מבואר סס במהר"י ופ"ל
כס"י ס"ג וסס כ"כ (דף ל"ז ע"כ) מדיין אל' : ס וכן אס
ב"ד עש' אומר ערב כו' פ' ואף שסוה שלא כשעת מתן מעו' ובלא
קנין : ט וכן אס פטר הלוה ע"פ הערב פי' שפטר המלוה להלוה
מיד ע"פ ערכותו לגמרי שאל' משתה לא יהיה לך עסק עמך כ"א
עס הערב ומ"ס משתעבר הערב אפי' כזה לאסר מתן מעו' ודומה
לוה כתב מור"ס כגנ"ר ס' קכ"ו ס"ב ו'ל וכן אס המקבל פטר
לכמותו לגמרי : צריך וס שהמעות בידו ליתכס להמקבל דהא לא
גרע מער' דעלמ' עכ"ל ושייכן מהמרכי דפי' א"כ הו' היא וכמ"ס ג"כ סס ומ"ס סס זה שהמט' בידו כתבתי והוכחתי סס פירושו כס"מ
דל' דאפ"ס שעדיין המעות בידו דהמומחה דעדיין לא נתנם להמקבל אפי"ס כיון שפט' המקבל ע"פ המומח' להלוה לגמרי ליתב המומחה
לשלם לתקבל וסייגו כמ"ס כאן ודו"ק : יוד וי' אדאס היו לערב כו' עד ככל ענין אפי' אס' מתן מעות ואפי' אס לא פטר הלוה לגמרי :

מ' ס' ס' דבמחאה דינו לשלמי אפי' לוי דעלך קסמיכא חור' כזה פטור
אס לא א"ל כיון שלא היה חוברת לנשות כן ובתמ"א מהר"י כתב דלא ברע
דמחאה דיבר לשלמי וקסס על מור"ס ללקמן ס' א' עסק דצריך לומר אני
דעלך קסמיכא ס"ל לכבוד נ"כ דאל' חוי' ס' ומ"ס לפי מ"ס מהר"ל דכ"ל
כ"ע חורו דצריך וכתבני מהר"ל מוכתב בהררכי סס ובתב"א אש"ר סס גסס
ר' אפרים ובתמ"א מהר"י חוכת דמיי' מ"ס הוכחם סמך עליו וכל' גסס
מור"ס איירי חנה ומ"ס ועשאו ע"פ היינו סוכס' ליה סמך עליו וסמינר
יודע שהוא סמך עליו ובת"ס הרי"ף וסרמ"ס וסמכתב לקמן ס' ס' דהיכא
דחוכת חולקת דעל' סמךין הוי ככאר ליה סוי דעלך קסמיכא והכ"י כתב
תו דמיי' סא"ל הוי דעלך קסמיכא ואין תשמישות מור"ס ומ"ס ח"ן ותי"ת
אס הוא בקי כגון אמרו וסמחן סודע כעסקיו וקנן שלו ויודע שאינו חייב
לאחרים פפי' א"ל סוי דעלך כו' פטור כ"כ כס"ס סס : ח כי בטוח הוא כו'
חייב לשלם כו' דלא ה"ל ליתנו על כסס שאין ארס יכול לידע מה סיס להציר
אפי' ארס לגני בנו או לסיקך פפי' דאס אלו זכב וכסף וסמטע הרבה דילתא
אינו שלו או חייב עליהם אלא ככס"ג ססס אמרו יודע ספלה להס בירוס' סך
סבוכ וידע נ"כ שלא היו מייבוס הקודס מירוס' לשום ארס או ססיה שחטפו
מקודס בותן מהס ויודע מהס ססיה לו בתלך התברות' סך סבוכ וגס יוד' כדבריו
שאינו חייב לשום ארס ומכ"כ נתנא כסאי שעתא סכא לו סריכס וסיוק סוד
הכל כסיו וסו יודע סבוכ ככוכס ופטור אפי' א"ל סוי דעלך קסמיכא ולא צריך
לקבל הסיח דלא ידע דהא אין סענוע אלא סמא כ"כ מהר"ל סס - (הנ"ס)
ומכ"ס סס סיס בטוח ובתקלל אמ"כ סבוכ סבוכ כיון שנתקלל אמ"כ וכ"כ
במ"ע ס"ק ז' וקסוט) עיין בפ' נט פשוט כשליטי גבורים דף רמ"ד ע"ב : ס
וכן אס פטר הלוה כו' וכן השמע בתמ"א רסב"א סהניא בני' ס' קכ"ו חתו' ס'
עיין בתמ"א רמ"א ס' ע"ב : ז וי' אדאס היו כו' נרדס דלך כתב הר"ב
הרין הראשון כסמס ודין זס בל' וי'א לומר שאין דין זס מומכס וסייבו כח"ס
בד"ה על תסרי' ול"כ שחולק בדברי מהר"ם (סנכדוכי פ' אוזוה נסך גני
ההלכר סכרוו הקבל לסלס לראובן ענדור חסס) דהא לא תלי שעתא ככבי
אלף בזה שראובן פטור לבר ה"ל כשעת מתן מעות עכ"ל ובאמת שלא השמע
כן בתמ"א מהר"ה סס ע"ס וגס מהר"י סס גוסיס מייחי ססוסס דהה"ת
וכרע לפע"ד דמעולם לא עלס כן על דעת מהר"י דחס בךן ש"ס בידו מעות
סלוה ולא תציינו חילוק זס כ"פ וסוקסיס כסוס חקוס וכן שחטת להר"י תמ"א
הרא"ש וס"ס וסמ"ע דעיל ס' קכ"ו ס"ג ס"ק י"א דאפילו סיה בידו מעות
סלו ה"ל ערב סלף כשעת מתן מעות ולא קאחר מהר"י והסס אלף כסס
המעות כסמו ססלוה לו הוא ביד שערב משתעבר כיון דהודס שעותי ססלוהס
דא לידו וקבל עליו לפטור וז"ל א"כ כסמחאה אנו רוכס לפטור לך מייבנת
לפטור כו' אפי"ג סמחריקן סלסיו ככא בתר"א דערב סלף כשעת מתן מעות

שפתי כהן חושן משפט קצמ הלכות ערב מאירת עינים

כל השתעבד ה"מ טרב דעלמא... אמת' כו' בד' שמתחון בירו'...

ד ערב היוצא לאחר היתום שטרות'... הערים כשטר כתב ואמר ערב...

ה כשם שאין הערב משתעבד אלא בקנין... מעות או בכ"ד כך המקבל אינו משתעבד...

ז לא קנו מידו כיון דעדין לא נכנס תשע'... חטו' והשתמך בריש' כו' קל' ש' נס כ' א' ע'...

יא שפעדים מעידי' עליו מ"ס... לכיות או שפעדים כלה' ה' א' ו'...

ב כיון דעדין לא נכנס תשע'... חטו' והשתמך בריש' כו' קל' ש'...

ג כיון דעדין לא נכנס תשע'... חטו' והשתמך בריש' כו' קל' ש'...

ד כיון דעדין לא נכנס תשע'... חטו' והשתמך בריש' כו' קל' ש'...

מאמר א"ת יו"ק... א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת...

ה חטו' והשתמך בריש' כו' קל' ש'... ו' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'...

ז לא קנו מידו כיון דעדין לא נכנס... חטו' והשתמך בריש' כו' קל' ש'...

מארת עינים הושן משפט קכט הלכות ערב שפתי כהן רסג

כ. אינו נוכח אלא חכמה דוקא כשקנו מידו וכח"ל לפני זה
 בסי' : כה ואינו מעורב עם הלום והמלוה סי' מ"ה אפילו
 קנו מידו שפתי עדים (אכל לא נוכר קנין דערב כהסטר) אינו
 טורף ממעבדי דדוקא כדכתיב ולפלוגי דכוי' מוספיו לערבנו
 ולמברו עם שיעבוד הלום למלו'
 דמסועב לטר' אפי' ממעבדי
 בקנין הכוזב כהסטר זה דכתבו
 על הלום (או כהודאתו אם הוא
 שטר הודא') מסועבד נמי סערי'
 דבמה שכתב אנששו ופלוגי ערב
 או העדים שכתבו שמו כן גילה
 כזכתו ששיעבר נפשו בקנינו
 שטעה וכח"ל שכתב כהסטר
 כשעתב לנמרי חשא' כסלם
 כתב אלא פלוגי ערב כלל וי'ו
 דאז גילה דעתו דאין כוונתו
 היה לטענד בקנינו שטעה
 ובכתיבתו זאת אלא לנכות ממנו
 בני מורין ולדעת ה"א ה"ל
 דבקנין לשוד גובה ממעבדי
 ל' לדבוק דכתב פלוני בלא וי'ו
 הוא גרע מחלו לא כתב כלל דכו'
 גילה דעתו דלא כשתעבד בקנינו
 כלום ועמ"ס בפרישה ודרש' עוד
 מזה : כב לא יתבע את הערב
 חסלו וכתב במוטרי' כ"ס (ע'ס)
 ד'א ד"ן שטעה והוכיח המלוה
 לנכסי ערב קודם שתבע להלום
 משלקין אותו מוכס בנ"ב
 עכ"ל דרבי משה ט"ו : כב כפט'
 הוא והערב דוקא סתם ערב
 אבל ערב קבלן אינו נפט' וכח"ס
 מור"ס כהנ"ס כסע"ק ט"ו ע"ס
 ומ"ס המחבר אח"כ כס"ו דה"ס
 הקבלן טוען שמה טרע הלום

ז. לא עשה לו הערב שטר בפני עצמו אלא כתב הערבות
 בשטר החוב עצמו אם כתבו אחר חתימת העדים כ. אינו
 גובה אלא מבני חרי ואם כתבו קודם חתימת העדים (ט"ז)
 אם כתוב פלוני ערב בלא זא"ו ואח"כ התמו הערים גם זה אינו
 גובה אלא מבני חרי מפני שהוא בתהלת דבר כ' (י"ו) ואינו
 מעורב עם הלום והמלוה אבל אם כתוב ופלוגי ערב בו' שהרי
 הוא מעורב עם הלום והמלוה ואח"כ חתמו הערי' חרי זה נפרע
 מנכסים משועבדים :
 ח המלוה את חבירו על ידי ערב אע"פ שהערב משתעבד
 למלוה כב לא יתבע את הערב תחלה אלא יתבע הלום
 (כ"כ ב"ב שער ל"א) ואפי' אין ללוה אלא זיבורית לא יפרע
 מהערב ואפילו אין ללוה נכסים יודעים כגון קרקעות ויש
 נכסים ידועים לערב לא יגבה מהערב אלא (צירף) לחזון אחר
 הלוח אולי יש לו מטלטלין :
 הנס (ט"ו ס"ה) ואם אמר הלום פרעתין והוא מלוה על פה
 כ' (י"ח) כפטר הוא וערב וכשבע הלום היסת ואפילו
 הלום כותי' ואמר שפרע כפטר הערב (כ"כ בב"ב שער ל"א) (י"ט)
 אבל אם אמר הלום כ' לא לוייתי משולם מייב שערב לפרוע מי
 ששאל ספן מחבירו (כ"כ ר"ט ב"ב בחש"ס סי' א"לף ב') ואמר לו אם
 לא אסורני לך לומר פלוני אתן לך דמי' לך וכך והעמיד ערב בעד
 הדמים אע"פ שלבני השאלה היו אסמכתא ופטור מה (כ' ה' ע"ה)
 מייב לשלם ועיין לקמן סי' ק"א סי' כ"ו (כ"ה) מוכר הלום
 קרקע וחתם המלוה עלמו בעד כפטר הערב (כ"כ ר"ט ב"ב בחש"ס)
 סי' המני"ב) דהיינו דאפשר אנשסו אבל בקבלנות כני האי' גובה
 מייב הערב לפרוע :
 ט יז חזר אחר הלוח ולא מצא כלום צירף לישיבע בתקנת
 הגאונים שאין לו כלום קודם שיפרע מהערב
 וצריך

טו אם כתב פלוני ערב כו' שייך בלא"ט מיהן ק"ל סי' ז : ז' ואינו
 מעורב עם הלום והמלוה כו' עיין בחש"ס סי' ק"א ער ולרע"ה סי' ל"ד בקנין
 חזון גובה השעבדי ג' לדבוק דכתב פלוני בלא וי'ו גרע כו' וי'ו בלא דודעת
 י"א ז"ל ס"ה דמילק כ"ס סי' ק"ב ע"פ סי' ב' פ' עי' ג' כשעת חתן חמות וכו' לא כתב
 ופלוגי יש להערבות קול' וגובה ממעבדי חשא' כ' בלא וי'ו רמתי' מריס לא
 קלי אערבות וכן כראש חטי' ר"ט סי' כ
 ועיין בספרי זר"ק וכן כראש חסתי'
 לסוף תמכר כסע"ק ז' ולפי"ה כפי'
 ה"א אס בירר שמים קנין וערים
 מערים לפינו א"פ אס לא כתב בלא וי'ו
 גובה ממעבדי לשרח"ה וכן ב"ל עיק'
 ודלא כהמעות סת"ע ט"ס :
 יח כפטר הוא והערב ה"ע עיין
 בחש"ס ט"ק כ"ב וע"ל סי' ס"ו וכו'
 ח"ס ח"ס עיין בחש"ס ל"ס כהן סי' כ'
 כ"ו וכתב מחרי"ס סי' ק"י"ב דף ק"ל"ט
 ע"ג ועיין בחש"ס מחרי"ס סי' ל"ט :
 יט אבל אם אמר הלום כו' כה"כ קלי
 אלוה כותי' ועיין בספרי ז' ועיין בב"ב
 ודבריו ככונים דשהא לא כשתעבד אלא
 לענין שאל לא יפרע לו הכותי' סי' פ'
 הוא לו אבל אם יבפור הסכום שמה
 לו נפשו לו ערב ט"ס עוד :
 ק. פטור מייב לשלם כו' והכ"ח
 כתב דלפנין חטטה אין לשווא מחון
 חתמבד א"ב קבו מידו ורש"י כשתעבד
 כשעת שאלה חטפ' ודבריו ב"ל עיקר
 ועיין בחש"ס מחרי"ס כהן ספר כ"מ סי' ק"פ
 י"א ועיין בחש"ס סי' ק"א ב"ב כהן
 כתייבכ כתי' דל"ט ח"ס חטי' וכתב
 לטיל כתי' חטי' דהערב ל' ז' וז"ל כן
 שחזון כו' ע"ל חטי' וז"ל כתי' דק"י
 חטי' חטי' וכתב חטי' חטי' חטי' חטי'
 בבור דף (ח"ס ע"א) ע"ס וכן דעת
 הח"ס ועיקר : דל מוכר הלום
 קרקע וחתם המלוה עלמו בעד כו'
 עיין בחש"ס סי' ק"ב ודבריו בחטי'
 בזה ספ' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי'
 נפרעו דהא חילתה :
 דב וצריך

דהדין עמו אשלי' חסם דאיכא דעות דהיה לו שטר וטען שאכדו וק' ופ"מ"ס עוד כס'ו זה כס'ט'ו : כד
 מודה ש"ב מ"ס חייב דהא ליבא לנפוקי דלמא פרעתי דכל האומר לא לויית' כאלו אומר לא פרעתי דמי דמי : כה
 הערב מייב לשלם הטעם משום דבערבותו אין שינוי לערבות דעלמא דהא לא ערב לו אלא אם לא ישלם לו הוה וכל ערב'
 דעלמא א"ף דהוא אסמכתא ילפינן מקדח' דכשעבד כהסטר הגאון דמימיניה וכח"ל לעיל סי' כ' ע"ס ש"ס כשתוכב רש"א חייס וכתב ז'
 ואש"פ שחמורין כפרעין מן הערב תחלה דעלמא דאין הערב משתעבד כדאיכא לוב לא היא דכל דללוה מתמייב אין כפרעין מן הערב
 תחלה אבל זה הוה מייב עלמו במה שלא היה השואל כ"י עד כאן לשוננו
 בעור והמספר לעיל בסמ"ך : כו
 התם דמסוב הוא על הלום וכל שהסוב הוא על הלום אין הערב מתמייב כלל א"ס לא שאין לו כמה לפרוע ועמ"ס בח"ס כהנ"ס בסמ"ך ק"ל
 ס"ג ועמ"ס בסגד"ל לעיל בסמוך : כז
 מוכר הלום וחתם המלוה עלמו בעד כפטר הערב דהיינו דאפשר
 אנשסו כו' דברי הללו כתבם רש"א כתבובותיו מיהן תתל"ב אבל לא כתוב ס' תיבת בעד וגופא דעובדא מוכרס שס כשאלס
 ובתשובה דלא איירי בהתם המלוה נפשו בעד אלא מיירי דתתם נפשו על שטר מכירה שהוה משכיס בחכירת הלום להלווקא ומ"ס ספק
 הרשב"א דהמלוה אפסיד אנשסו במה שפטר ומשל להלווקא דתו לו מני' לנכות מהערב דאין גובין מהערב אלא היבא דלא נמצא כלום
 ללוה והיינו בין בני מורין שטריו בין מה שמכר אחר שלום הממלוה וכרי' לוה הלום היה לו קרקע להפרע ממנו המלוה אלא שהמלוה
 אפסיד אנשסו כמה שמתלו
 שמכר עדיין כיד הלום כהרריס היה ביד המלוה לנכות מהקבלן ולהכניס הלום והשתא אתי שפיר דל"ט מ"ס הרשב"א אח"ס הטור כאן
 בדון זה והממכר בסמ"ך ק"א סע"ק י"ז ז' ללוה שמכר נכסיו וחתם עליו המלוה בעד כהסטר דלא הפסיד המלוה כזה זכותו דיוכל לומר
 הבטי' כותי' בו' אלא דהיי' הרשב"א לא איירי בהתשובתו כדון זה כשתם נפשו בעד אלא כמ"ס וכן מוכס שס כשתוכס
 ל' השאלה שכתב כה"ז ז' אלו היה לוי ערב לכד הדין עמו כו' ע"ס דמדמה לה ללוה מנה ומכר נכסיו לטניס וכתב המלוה ללווקא שני
 דין ודברים אין לי עמך דאין למלוה על הלוקא הראשון כלום משום דהיינו דאפשר אנשסו במה שכן כתב ללווקא שני . כ"כ
 שמוען המלוה אפסיד אנשסו כשתם ללווקא ש"ס לא תתם לו א"ף שמכרו הלום ה"ס המלוה טורפו מהלווקא ולא היה טור על הערב
 דיכול הערב לדחותו אל התשובתו כו' הרי לפנינו בדידי' דהכיר ראי' ודימה חתימה דנדון ההוא לכתיבת דכתב המלוה לשפי' דין
 ודברים אין לי עמך וכתב דהתם הוא סילוק ממנו לנמרי' הוא . ולפי' ז' לדק מור"ס (ובש"ס נחשך אחריו) כמ"ס כאן
 בן אמלוה שחתם נפשו בעד . ועוד יש לשלק דלא תקשה מהתשובה הרשב"א בדון זה למ"ס הטור והממכר בסמ"ך ק"א ה"ל ועפ"ו
 ית' שב"ג בדרי מור"ס ה"ל והוא כו' שס כשאלה כתוב ז' ראוהו לוס משמוען מנה ומשכן לו עלייה א' וכעסה לו לרי' קבלן ואחר כך
 מוכר ראוהו עלייה ליהודא וחתם בה שמוען כו' והנה י' לדוק' התם דמתעשה ה"ס דמתשן ראוהו לוס לשמוען המלוה העלי' והיתה
 בידו לנכות ממנו אלא שלקט ג' כממנו ערב ש"ס כשום ז' תמא ממנו העלי' ש"כ מהערב וכיון שיעקר שיעבודו ומסכתו היה על
 אותו עלייה שמכרנו כפירוס בידו עבור סובו מ"ס פסק הרשב"א דלכד המלוה זכותו אפי' א"ת שמת' נפשו בעד למוד חשא' כ' המלוה
 דעלמא דא"ף דכשתעבד לו כל נכסי הלום ת"מ יכול לומר הבטי' כותי' וימור"ס כאן איירי' ג' ככה"ג דת' בער על מכיר' ש"ס שניתן בידו
 למשכן דוקא אבל הוא דוק דל"ב ה"ל לסתום אלא לפרס ונס ס' כשתוכס השאלה לא תלה סוס דכר כמה שניתן בידו למשכון
 וכשאלה כתב המעשה כמו שביע' כ' מחזורית' כמ"ס בראשונה ודוק' כו
 מוכר ג' קרקעות לאחרים דאלו מכר יטורף מלקוחות קודם שיבעה מהערב טור סי' ג' כס' ר"ת :

שפתי כהן הדין משפט קבט הלכות ערב מאירת עינים

כח צריך לכלול בשבועתו שדיוין הוא חייב לו כפרים/כתבתי
דכרחי דמלוה ע"פ מיידי הכא מ"ס הטילו בשבועתו של הלוה ואם
לא היה נשבע שדיוין הוא חייב לא נפטר הער' משא"כ אלו היה
מלוה כשטר דלא ח"ן הלוה נאמן אף בשבועתו לומר שכטר פרעו
וככ"כ נשכח המלוה לנכותו

דב זרין לכלול בשבועתו שדיוין הוא חייב לו - בפירוש כתבתי ונראה
דמלוה ע"פ מיידי הכי ת"ס הטילו שבועתו על הלוה כו' משא"כ אלו היה
מלוה כשטר דלא ח"ן הלוה נאמן אף בשבועתו לומר שכטר פרעו כו' משא"כ
וכ"כ נשכח המלוה לנכותו כו' ר"ס דהיינו כהנין לערב תענית 16 משלמים כרעיל סימן ק' גבי
לוה וכן משא"כ ח"פ הפעול' דמיידי

מהערב המלוה נשבע שדיוין חייב לו חוב זה
סייב לו ולא הלוה וכו' השור
ומהערב לעיל כס' ק"ד כדין
מלוה שכל לערוץ מלקוטו ללוה
ע"ס: כט צריך להודיע
כו' עד תוך ל' יום עפ"ר ודריסה
ס"ס כתבתי דכ"ל דכ"ר מודיע'

כח (כג) זרין לכלול בשבועתו שדיוין הוא חייב לו חוב זה
שלא יעשה קנוני' על נכסי הערב (כג) ואינו יכול לפרע
מהערב עד לאחר שלש' יום מיום שנתייב הערב לשלם אלא
א"כ היה תנאי ביניהם (ע"ל סי' י"ו סי' ק')

ואם אין הלוה בפנינו כ"ס צריך להודיעו אם הוא קרוב כרי
שיוכל שליח לילך ולבא (כ"ד) תוך שלשים יום ואם לא
יתן אז יתבע לערב ואם הוא במדינת הים שאי אפשר להודיעו
ל (כ"ה) ואין לו נאכסין לא (כ"ו) או אם הוא גברא
אלמלא רלא צוית רינא (סור סי' א' וסר"ט וסר"ט פ"ג מחלוה)

ואם אין הלוה בפנינו כ"ס צריך להודיעו אם הוא קרוב כרי
שיוכל שליח לילך ולבא (כ"ד) תוך שלשים יום ואם לא
יתן אז יתבע לערב ואם הוא במדינת הים שאי אפשר להודיעו
ל (כ"ה) ואין לו נאכסין לא (כ"ו) או אם הוא גברא
אלמלא רלא צוית רינא (סור סי' א' וסר"ט וסר"ט פ"ג מחלוה)

אז יתבע את הערב ויגבה ממנו ואח"כ יחזיר הערב על הלוה
לג ויוציא או יגדוהו עד שיפרע לו מה שפרע בשבילו :
ננס וכן נראה עיקר אע"ג דיש חולקין (סר"ט וסר"ט פ"ג)

אז יתבע את הערב ויגבה ממנו ואח"כ יחזיר הערב על הלוה
לג ויוציא או יגדוהו עד שיפרע לו מה שפרע בשבילו :
ננס וכן נראה עיקר אע"ג דיש חולקין (סר"ט וסר"ט פ"ג)

וסבירא לכו דאע"ג דהלו' אלס ולא צוית דינא אין נפרעין
מן הערב עד שב"ד יכופו הלוה לסיפוט צוית דין עפ"ן
הערב תכו לי זמן ואכי"ה הלוה לכ"ד (סור סי' ג' בס"ר נכ"ס) אי
ידעינן כי"ה הוא יכבינן ליה זמן עד דאיתיהו לא ידע נותנין לו
זמן שלשים יום (כ"ז) ומשיבאנו לכ"ד כשטר הערב עד
שישבע הלוה שאין לו הכיאו ערב שנת ביה שמשא"כ ומלוה' שנת
כרס לא נפטר הערב : (סור סי' ד')

וסבירא לכו דאע"ג דהלו' אלס ולא צוית דינא אין נפרעין
מן הערב עד שב"ד יכופו הלוה לסיפוט צוית דין עפ"ן
הערב תכו לי זמן ואכי"ה הלוה לכ"ד (סור סי' ג' בס"ר נכ"ס) אי
ידעינן כי"ה הוא יכבינן ליה זמן עד דאיתיהו לא ידע נותנין לו
זמן שלשים יום (כ"ז) ומשיבאנו לכ"ד כשטר הערב עד
שישבע הלוה שאין לו הכיאו ערב שנת ביה שמשא"כ ומלוה' שנת
כרס לא נפטר הערב : (סור סי' ד')

יא (ס"ה פ"ג כ"ח מחלוה) (כ"ח) אפילו יש ללוה נכסים
ידועים במדינה אחרת נפרע מהערב תחל' שאין אומרים
למלוה שיוציא מאתיים על מנה :

יא (ס"ה פ"ג כ"ח מחלוה) (כ"ח) אפילו יש ללוה נכסים
ידועים במדינה אחרת נפרע מהערב תחל' שאין אומרים
למלוה שיוציא מאתיים על מנה :

יב (כ"י סנאנס כ"ן מדינא רחמי"ס) הא רבשהלוה במדינ' הים
נפרע מהערב בלי שיוודעו ללוה רוקא כשהמלו' בשטר
אכל אם הוא מלוה על פה לעולם אינו נפרע מהערב בלא
הודעת הלוה דחיישינן שמא פרעו א"כ הוא תוך הזמן לי
(כ"ט) והוא הדין אם מת לוה מלוה על פה אינו נפרע מהערב
(ס"ח פ"ג כ"ח מחלוה) א"כ הוא תוך הזמן או שהורה בשעת
מיתתו או שגידוהו מפני שאינו פורע חוב זה וסת בנידורו :

יב (כ"י סנאנס כ"ן מדינא רחמי"ס) הא רבשהלוה במדינ' הים
נפרע מהערב בלי שיוודעו ללוה רוקא כשהמלו' בשטר
אכל אם הוא מלוה על פה לעולם אינו נפרע מהערב בלא
הודעת הלוה דחיישינן שמא פרעו א"כ הוא תוך הזמן לי
(כ"ט) והוא הדין אם מת לוה מלוה על פה אינו נפרע מהערב
(ס"ח פ"ג כ"ח מחלוה) א"כ הוא תוך הזמן או שהורה בשעת
מיתתו או שגידוהו מפני שאינו פורע חוב זה וסת בנידורו :

ננס (כת"מ מייחובי סוף ספר חשפ"ל סי' נ"ג) עפ"ן הלוה שנתן
דמי הפרעון לערב ליתנם למלוה ל"ה (ל' כשכט היסת
ונפטר במינו דיכול לומר פרעתי לך נאמן נ"כ לומר דפרע לערב
ונפטר בזה דהא המלוה האמין לערב ואם המלו' בופר ואומר שלא
העמיד לו אותה ערב נשבע הלוה שהעמיד לו הערב ושפרע לו
ונפטר בזה :

ננס (כת"מ מייחובי סוף ספר חשפ"ל סי' נ"ג) עפ"ן הלוה שנתן
דמי הפרעון לערב ליתנם למלוה ל"ה (ל' כשכט היסת
ונפטר במינו דיכול לומר פרעתי לך נאמן נ"כ לומר דפרע לערב
ונפטר בזה דהא המלוה האמין לערב ואם המלו' בופר ואומר שלא
העמיד לו אותה ערב נשבע הלוה שהעמיד לו הערב ושפרע לו
ונפטר בזה :

יג אין כל אלו דברים אמורים אלא כשלא התנה המלו' עם
הערב אכל אם התנה עמו שיהא נאמן לומר שלא פרעו
הכל לפי תנאו :

יג אין כל אלו דברים אמורים אלא כשלא התנה המלו' עם
הערב אכל אם התנה עמו שיהא נאמן לומר שלא פרעו
הכל לפי תנאו :

יד התנה המלוה עם הערב ממי שארצה אפרע (ל"ג) יכול
ליפרע מהערב תחלה אפילו אם יש נכסים ללוה ויש
חולקים בזה (ס"ס נכ"ט וסר"ט) ומורי' שאם אמר בפירוש
ממי שארצה אפרע (תחלה) יכול לתבעו מהערב תחלה אפי'
אם יש נכסים ללוה :

יד התנה המלוה עם הערב ממי שארצה אפרע (ל"ג) יכול
ליפרע מהערב תחלה אפילו אם יש נכסים ללוה ויש
חולקים בזה (ס"ס נכ"ט וסר"ט) ומורי' שאם אמר בפירוש
ממי שארצה אפרע (תחלה) יכול לתבעו מהערב תחלה אפי'
אם יש נכסים ללוה :

טו קבלן לעולם יפרע ממנו תחלה אם ירצה אפי' יש נכסים
ללוה

טו קבלן לעולם יפרע ממנו תחלה אם ירצה אפי' יש נכסים
ללוה

וד"ק: לכ ויוליא ממנו או יגידוהו ע"י אם הוא רסוק יסור
הערב אחריו ויוליא ממנו ואם הוא אלס יגידוהו ואין המלוה צרי'
לעפל עמו: לג ומשיבאנו לכ"ד נפטר הערב - פ"ה אם כרס
מכ"ד ולא פרע ולא נשבע שאין לו בתה ליפרע אינו יכול לנכות
מהערב עד שישוור תחלה חסר הלוה וישבענו וע"ז חסיק וקאמר
דא' הכיאו בער' שכתב בדיון דלא לא ה"יכו' לדון עמו ולהשביעו
לד

וד"ק: לכ ויוליא ממנו או יגידוהו ע"י אם הוא רסוק יסור
הערב אחריו ויוליא ממנו ואם הוא אלס יגידוהו ואין המלוה צרי'
לעפל עמו: לג ומשיבאנו לכ"ד נפטר הערב - פ"ה אם כרס
מכ"ד ולא פרע ולא נשבע שאין לו בתה ליפרע אינו יכול לנכות
מהערב עד שישוור תחלה חסר הלוה וישבענו וע"ז חסיק וקאמר
דא' הכיאו בער' שכתב בדיון דלא לא ה"יכו' לדון עמו ולהשביעו
לד

זכ"כ אלו לא הכיאו לכ"ד ועל הערב מושל לתזור ולהכיא הלוה לכ"ד
זכ"כ אם מת לוה כו' ס"ס חסיק וכתב ו'ל דאין עשינין לערב שחא פרע הלוה ופטור אפי'
משבועתו אכן יתכן ליתן חסר סתם
אם שוט אדם יאדע אם פרעו או לאו כו' וע"ל כשטר וכדכרי המחבר סי' ק"ס י' :
ל"ה נשבע היסת ונכ"ט כמנו כו' ס"ס כת"מ
מייחובי כתב עוד טעם אפי' ז"ל ועוד דלא נרע הערב משלם ששאלו בעד' עכ"ל ועיין
כ"פ ע"ס שחמה על מור"ס שכ"כ וכת' שאין *
בראה לו להורות כן דהמלוה יכול לומר אין הערב בעל דברים ידוי' את שאתבענו
ולא היה לך א"י ע"ס כ"ה מדכרינו סכ"ר שכן דברי מורי' שכ"כ מרעונו
וזה אינו אלא העתק כן מתשובת מייחובי ומכ"ס כ"ר מ' *
וגם מלתא בעעת' כתב וגם לענין שאלו ושאר סומרים מנינו ככל מקום דאם
חסרו למי שהימינה

זכ"כ אלו לא הכיאו לכ"ד ועל הערב מושל לתזור ולהכיא הלוה לכ"ד
זכ"כ אם מת לוה כו' ס"ס חסיק וכתב ו'ל דאין עשינין לערב שחא פרע הלוה ופטור אפי'
משבועתו אכן יתכן ליתן חסר סתם
אם שוט אדם יאדע אם פרעו או לאו כו' וע"ל כשטר וכדכרי המחבר סי' ק"ס י' :
ל"ה נשבע היסת ונכ"ט כמנו כו' ס"ס כת"מ
מייחובי כתב עוד טעם אפי' ז"ל ועוד דלא נרע הערב משלם ששאלו בעד' עכ"ל ועיין
כ"פ ע"ס שחמה על מור"ס שכ"כ וכת' שאין *
בראה לו להורות כן דהמלוה יכול לומר אין הערב בעל דברים ידוי' את שאתבענו
ולא היה לך א"י ע"ס כ"ה מדכרינו סכ"ר שכן דברי מורי' שכ"כ מרעונו
וזה אינו אלא העתק כן מתשובת מייחובי ומכ"ס כ"ר מ' *
וגם מלתא בעעת' כתב וגם לענין שאלו ושאר סומרים מנינו ככל מקום דאם
חסרו למי שהימינה

מאירת עינים הושן משפט קכט הלכות ערב שפתי כהן רסד

הרי הוא כמותו הלכך נראה דאין לדמות דבריו בסמך כעלמא ודוק: לו אה"כ הלוה רוצה לפרעו פי' ואוף אה"כ יש ללוה זיבורית רוצה לפרעו להמלוה ממנו והמלוה רוצה לנכו' מכיכובי' דסקבלן יכול לדמותו אל זיבורית דהלוה וכן הוא כרש"א פס

לכ. ואין הלוה נאמן לומר כו' וה' פתחיה כהן שאליו מן קבלן אין כפרעין אלא כראיה כדורס אה"כ כסא וכתן ביד וכן כתב בחסו' ר"ף מ"ה פ"ג כ"א וכו' כנסר סמרוחות פטר ז"ל ונכחמ כדור דקבלן לנקום לא המעמד אלא כהן המלוה ומתעבר ואם הלוה טוען פרעמי מחמת הלוה ומפטר קבלן כו' והביא סס נסו' הרב"ר כן פ"ט. ועיין ח"ט לעיל מ"ח פ"ג סוף ג' רחשנע"ז כ"כ הכי

ללוה לו אלא אם כן הלוה רוצה לפרעו (כ"י סוף ב"כ והרשב"א ר"פ הניזקין (לג) ואין אלוה נאמן לומר פרעמי לו דהוי ליה לקבלן להמכות (מרכי מ"פ ג"פ) וכו' להמלוה כנסע וכוסל): טז הלוה שבא לגבות מהקבלן ואין שטררו בירו וטען שאב' וזוה מורה שלא פרעו וקבלן טוען שמא פרעך הלוה זקרע שטר חובו (לג) יש מי שאומר שהרין עם הקבלן: (הרשב"א)

זו איזהו ערב ואיזהו קבלן א"ל לפי תו ואני נתן לך זה הוא קבלן ואם הוא לאחר מתן מעות יאמר מה שנתתם לזה אני נתן לך והוא דקנו מיניה כמו שנתבאר: יח (לג) אבל אם א"ל הלוה ואני ערב הלוה ואני פרע הלוה ואני חייב הלוה ואני נתן הלוה. ואני קבלן תן לו ואני ערב תן לו ואני חייב ליתן לך ואפילו אמר תן לו ואני קבלן כולם לשון ערבות הן (הר"ף והרמב"ם פ"ט מהמלוה) (לג) וי"א דתן ואני קבלן הוי קבלן (סור ס"ב ורשב"א והר"ם) (לג) וכן ר"ל מ (לג) וסור שכחמו בו פלוני קבלן סוי ע"ק דנואי כגלסן הוועיל קאמר):

וכן שמי' מה שמעתי מרבי ססור והמחבר לקמן ר"ס ק"ל ובת"ס סס ונס בעל העיסור דף ס"א ע"ד הכי דעובת דום ולא הכריע לכן לפע"ד אין לכוזבא חמוץ מיר הקבלן שוב ראיתי כ"ס שכתב דלא כס' סח' כו' ואילו סוס דאס כל סכן פוסקי' לא סוס כ"כ: לג יש מי שאומר שהרין עם הקבלן כ"ל דלכך כתב כן מי שאומר כיון שקבלן טוען שמא וסלוס מודס שלפ פרעו אכל אס פלוס אומר ג"כ ספרעו פסיסאל לוח דפטר קבלן ועיין בחסונות רמ"א פ"ט דף קפ"ד: לז אכל אס פ"א הלוה כו' עיין בחסו' רמ"א פ"א ק"א פ"א ר' ועיין בחסו' הרשב"א פ"ח ק"ל מ' ועיין בחסו' מבי"ס ח"א פ"א ק"ב ופ"ב ס' ק"ח: לס וי"א דתן ואני קבלן כו' עיין בחסו' ר' אליהו מ"ה מ"ה ס' מ' : לו וכן ל"ל במרדכי פ"ט ג"פ כתב דס"ס בל' לעו כל שאינו מזכיר לא לשון הור"א ולא לשון פרעון סוי קבלן וסביאו ג"כ בחמ"ע וכן ל"ל עיקר פ"ט וכן דעת הסמ"ג והנ"ס מיימוני: לו וס"ס ס"ב כו' ורש"י מ"ה מ' פסק כדעת פ"ט ויעיבור דלא סוי אלא ערב ופ"ט: למ א"כ מחל קבלן ללוה כו' ה"ל ליתא והבי' מ"ל כשיביא קמא דהוסעות פ"ב דכתובות גס מ"ס כ"י כס"ר ר"י כס"ס הרשב"א פ"ט ע"ס מחל סקרב ה"ל למלוה כו' היכנו מסוס דרשב"א לסתמיה גויל כ"ס ס"ב לט"ל מ"ל מ' כס"ס ס"ס מ"ל מ"ל המלוה כחוס סכ"ל לחרוס אלא ספ"ן דעת רבותי סוס עשי כדברז' כו' ואנן ק"ל כשיבי' נחרא וכרעילי מ"ח פ"ו וא"כ אין הקבלן יכול לחתול וכוון סוכחתי לעיל ס' פ"ו ק"י י"א וי"ב כדאריכות פ"ט ודלא כס"פ ס"ק ח"א סכתב כמ"ס לעיל ס' פ"ו ס"ב וכו' וי"ב ח"ס לא נכתב סס וי"ב כוון וכת"ס ס"ס: לט אכל אס לא דבר הלוה כו' ואחד סכתב ערב עבור כותי אס דכיהס ה"ס סכחתי יכול לדמותו אכל סערב אזי יכול לתמוע מתערב חב"ה

יש * (סור ס"ב כס"ס רמ"ס) לקח הקבלן הפעות מיר המלוה ונתנם ליר הלוה אין למלוה על הלוה כלום ח"א ואין יכול לתבוע אלא הקבלן ואם אין לקבלן גובה מהלוה מרבי נתן ח"ב (ל"ט) אלא אם מחל הקבלן ללוה * (כ"י סס) מי ויש מי שאומר ה"ה לערב * (סור ס"ב כס"ס הר"ם) כ * (סור ס"ב כס"ס הר"ם) מיר יש מי שאומר דערבו' וקבלנות היינו כשכתב הלו' מהמלו' שילוונו ונכנס הערב עמו דברה בלשון ערבות או בלשון קבלנות (ל"ט) אבל אם לא דיבר הלוה עם המלוה כלום אלא ראובן אמר לשמעון הלוה ללוי מעות ואני פרע הלוה ואני נתן לך או הלוה ואני חייב לך אין לשמעון על לוי כלום אפילו נתנם לו מירו אלא על ראובן שאמ"ל הלוה ובשליחתו של ראובן נתנ' לו: כא * (סור ס"ב כס"ס ג"מ) קבלן שלא נשא ונתן ביד ומכר הלוה כל נכסיו אע"פ שיש נכסים לקבלן אסירצה המלוה לטרוף מלקוחו' של לוח אינם יכולים לרחותו אצל בני חורין של קבלן ח"ב וכן הרין בשנים שנעשו אחראים לזה ומכר אחר מהם נכסיו ח"ב אבל קבלן

שנשא

כ"כ כתב וק"ל על דבריו דהא כתב סוף מ"ל כס"ס בת"ס והביאו כ"כ ס"פ ג"פ ר"ס סכומי טוען פרעמי פטר סוס ובערב סוס ובערב סוס קבלן וקבלן איכנו נאמן לומר פרעמי וכת"ס ס"ב וכו' גס כ"ס ס"ס (מיסו כס"פ עמ"ס ל"ג דגס קבלן נאמן לומר פרעמי וכת"ס לט"ל ס"ס כס"ס) וכו' לדרבך מירי סכחתי דין כדכינו וא"כ לא נעשם קבלן עוררו ודוק ופ"ל לריבא בחסונות רמ"א פ"ט ס"ב כ"י ס"ס:

ז"ל אכל קבלן כו' עד אה"כ אין נכסים לקבלן ור"ל שכר תבע המלוה לקבלן וכשבע שאין לו או סור המלוה על הלקוחות דהלוה. גס מ"ס המעבר כאן דאם אין לקבלן גובה מהלוה מדרבי נתן הלוה ל"ד קאמר אלא ר"ל אחר שנשבע הקבלן שאין לו גובה מהלוה ומכנסים דאם אין לו כ"ס נוכח מתעבדי דהלוה וע"ד שיתבאר בסיומן ק"ל: מה אלא אם כן מחל הקבלן ללוה דכל היכא דאין נודע כ"כ דאין ללוה נכסים לא חל דינא דר"ל אמי שכתביב לו ויכול הקבלן למחלו כמ"ס כ"י פ"ו כ"ב ס"ס: מ"ג: וי"א דה"ה לערב פירוש דה"ה לערב פירוש דה"ה לערב כו' דוק ובדברי המעבר ותמנא סכלי גביות מלוה להר"א פ"ט וייעוין כן משנה ה"ה ערב סתם דיינו דלא יערע מהערב תסלה אפילו אם אין נכסים ידועים להלוה ס"ב אס אחר ממי שארצה תסלה שאז דיכו דיכול לתבוע הערב תסלה אף אם יש נכסים ידועים לעלוה. ס"ד אס נשא ונתן ביד דיינו אס הערב דוקא ולא עס הלוה אס לא מכך דינא דרבי נתן באין לו לערב אלא הערב דבר עמו שילוח ללוה דאז אף אם כתן המלוה הפעות להלוה מירו לידו אפ"ס דיינו דוקא עס הערב. מיהו נראה דגס בזה אס אין לו להערב דמור אמר ליה המלוה שאם ארצה אפרע ממך וק"ל ובערב קבלנות לא שייכים ב' סילוקים קמאי אכל ג' סילוקים בתראי אית ביה דסתם קבלן הוויי אלא מור ליה המלוה שאם ארצה אפרע ממך וק"ל: מה וכן דין כשניס שנעשה אחראין לזה כו' והו דעת הרמב"ם דסכירא ליה כשניס שעברו לא דיכול לגבות כולו מחמת מן. וכתור כתב שניס שנעשו אחראין זה אחד בעד הסני מ"ל לגבות מזהו ש"ר"ס כולו ל"כ ועיין לעיל סיון ק"כ ס"ג עס כתב הפלונתא וע"ל כ"ס ק"ז עס כשניס אהין ש"ר"ס וכה בעל סוב לגבות ממה שמכר האחד שכתב סטור והמחבר ג"כ סד"ן עמו. מ"ה אכל קבלן שנשא כו' וי"ה להערב לה"ס מ"י שאומר שכתב המחבר לפני ז' כ"ס וק"ל: מ"ה המעבר אינו יכול לנכוס מהלקוחות כ"כ כ"כ סטור והו' מלגן ב"ת ו"ל ד קאמר דהא אפילו מנכ"ס דהלוה ג"כ אינו יכול לגבות. מ"ה המעבר אינו יכול לנכוס מהלקוחות כ"כ כ"כ סטור והו' מלגן ב"ת ו"ל ד דהא אף אחר שיגבה מהקבלן קבלן יסוור על הלוה ויגבה ממנו משא"כ מהלקוחות דאין הקבלן יכול לסוור עליהן עד שימסרו לו המלוה פשע"ס דרך קנין שערות וכת"ס המעבר אחר זה כס"פ כ"כ וכו' ק"ל:

וכן שמי' מה שמעתי מרבי ססור והמחבר לקמן ר"ס ק"ל ובת"ס סס ונס בעל העיסור דף ס"א ע"ד הכי דעובת דום ולא הכריע לכן לפע"ד אין לכוזבא חמוץ מיר הקבלן שוב ראיתי כ"ס שכתב דלא כס' סח' כו' ואילו סוס דאס כל סכן פוסקי' לא סוס כ"כ: לג יש מי שאומר שהרין עם הקבלן כ"ל דלכך כתב כן מי שאומר כיון שקבלן טוען שמא וסלוס מודס שלפ פרעו אכל אס פלוס אומר ג"כ ספרעו פסיסאל לוח דפטר קבלן ועיין בחסונות רמ"א פ"ט דף קפ"ד: לז אכל אס פ"א הלוה כו' עיין בחסו' רמ"א פ"א ק"א פ"א ר' ועיין בחסו' הרשב"א פ"ח ק"ל מ' ועיין בחסו' מבי"ס ח"א פ"א ק"ב ופ"ב ס' ק"ח: לס וי"א דתן ואני קבלן כו' עיין בחסו' ר' אליהו מ"ה מ"ה ס' מ' : לו וכן ל"ל במרדכי פ"ט ג"פ כתב דס"ס בל' לעו כל שאינו מזכיר לא לשון הור"א ולא לשון פרעון סוי קבלן וסביאו ג"כ בחמ"ע וכן ל"ל עיקר פ"ט וכן דעת הסמ"ג והנ"ס מיימוני: לו וס"ס ס"ב כו' ורש"י מ"ה מ' פסק כדעת פ"ט ויעיבור דלא סוי אלא ערב ופ"ט: למ א"כ מחל קבלן ללוה כו' ה"ל ליתא והבי' מ"ל כשיביא קמא דהוסעות פ"ב דכתובות גס מ"ס כ"י כס"ר ר"י כס"ס הרשב"א פ"ט ע"ס מחל סקרב ה"ל למלוה כו' היכנו מסוס דרשב"א לסתמיה גויל כ"ס ס"ב לט"ל מ"ל מ' כס"ס ס"ס מ"ל מ"ל המלוה כחוס סכ"ל לחרוס אלא ספ"ן דעת רבותי סוס עשי כדברז' כו' ואנן ק"ל כשיבי' נחרא וכרעילי מ"ח פ"ו וא"כ אין הקבלן יכול לחתול וכוון סוכחתי לעיל ס' פ"ו ק"י י"א וי"ב כדאריכות פ"ט ודלא כס"פ ס"ק ח"א סכתב כמ"ס לעיל ס' פ"ו ס"ב וכו' וי"ב ח"ס לא נכתב סס וי"ב כוון וכת"ס ס"ס: לט אכל אס לא דבר הלוה כו' ואחד סכתב ערב עבור כותי אס דכיהס ה"ס סכחתי יכול לדמותו אכל סערב אזי יכול לתמוע מתערב חב"ה

המלוה יכול לתבוע את הקבלן ואם אין לקבלן גובה מהלוה מרבי נתן ח"ב (ל"ט) אלא אם מחל הקבלן ללוה * (כ"י סס) מי ויש מי שאומר ה"ה לערב * (סור ס"ב כס"ס הר"ם) כ * (סור ס"ב כס"ס הר"ם) מיר יש מי שאומר דערבו' וקבלנות היינו כשכתב הלו' מהמלו' שילוונו ונכנס הערב עמו דברה בלשון ערבות או בלשון קבלנות (ל"ט) אבל אם לא דיבר הלוה עם המלוה כלום אלא ראובן אמר לשמעון הלוה ללוי מעות ואני פרע הלוה ואני נתן לך או הלוה ואני חייב לך אין לשמעון על לוי כלום אפילו נתנם לו מירו אלא על ראובן שאמ"ל הלוה ובשליחתו של ראובן נתנ' לו: כא * (סור ס"ב כס"ס ג"מ) קבלן שלא נשא ונתן ביד ומכר הלוה כל נכסיו אע"פ שיש נכסים לקבלן אסירצה המלוה לטרוף מלקוחו' של לוח אינם יכולים לרחותו אצל בני חורין של קבלן ח"ב וכן הרין בשנים שנעשו אחראים לזה ומכר אחר מהם נכסיו ח"ב אבל קבלן

שפתי כהן חושן משפט קל הלכות ערב מאירת עינים

מז עד שימסור לו המלוה שט"מ כו' דין זה יתבאר בס' ק"ל כס' רע"ט
קל א כפני עדים פי' דבלא עדים בל"ה אינו נאמן כמ"ס
בסעיף ג' - מינו עדים ל' ד קאמר אלא ה"ה א"ס
כתבנו התקבלתי וכמ' בסעיף ג' ד' ו' ה' א"ס מור' לו הלו' שפרע :

קל א אס פרעו קודם שגודע בו כפריסה כתבתי ובלאו ת"פ איירי
עכ"ל סמ"ע וסב"ח כתב רמ"ה מלוה בספר אס הלוח וכול לנ"ה
ז"ה עליו הכרזת וק"ל : ב וטוען הלוח שכבר פרעו פי' אפי' אין הלוח
מביא ראיה שפרעו אלא מסוים כן עכ"ל סמ"ע וכן משמע תמ"ס א"כ אבל
אס פרעו פי' אחר שביטא המלוה ראיה בו : ג אינו חייב לערב כלום
עיון נבחרת ס"ק ת"ע וכתבן קלמ
מתיירס כו' ומינו בשחוק בסעיף ב'
מוכח ראשי שלל הרטסו לפרוע כו'
אערב קאי כו' לא ידעא מה סוסי' א"ס
דמ"ה חוכת דקבלן פסור אס הלוח
פוען שפרע דלס איהא דמייב לוח
אינו חייב לו הלוח כלום הלא יאמר
הקבלן אפילו אסח אומ' כפני שפרעתי
אני חייב לשלם ונס לא חוכת חס"ב
מדי דמ"ס כאן שלל הרטסו לפרוע
באופן סמועול וספי' הכי פסור
הלוח חסוס שלל הרטסו לפרוע
אלא כסאינו פרוע ורוי"ק : ד ברין
הלוח ליתן לו כו' עיי' בסמ"ע ס"ק ו'
סר ק"ל רערב סמאי דמתחב כאלו
פרעו ברטסו וכו' סו' כס"ק י' ולפע"ל
קסוס אס הוא הלוח פ"ע וטוען הלוח
לטרב חורתי ופרעתי כי לא ידעתי
מפרעון שלן פסור הלוח א"ס פ' סמבוי
הפרע ראיה שפרע להלוח והמלוה
מביא א"ס ראיה שלל נפרע וא"כ דמ"ל
ערבניו מדין כן ולא פליג הרמב"ר א'
סו' קוסקבסא לומר שלל יוכל הלוח
לסטון פרעונו א"כ דכתי' סמיה לו
ל' רב רשות לפרעו ולא הוי כפרוע
חוכו שלל מדעתו ח"ח לא ערוך כח
פרע כסא חוכת א"ס אחר וסוסי' לו ללוס
לסורתי שפרע ענדו ומתייבתי חיי
ס' ללוס לאסוקי ארעתיס שפרעו
וביון שלל סוריעו ללוס א"סו דאפסיד
אנפסיס ויכול הלוח לסטון פרעתי
א"כ סמיה ולא ידעתי מפרעון שלן
ולס הוא מלוה כמסר ויסי' לערב עדים
פסיסא דאפילו פרע סערב מטעמו
אפילו נכנס בערכות חללו לא יוכל
הלוח לומר פרעתי א"כ לחלו' דמ"ס
פרע לו כשלל המזיו ל' ססרו א"כ
הלוח חוזיט סובר חמלוח שפרעו
דכנס' כפסיסא דרין הלוח פ"ע יס לו
ונכל עיון פסור חסערב כסטון
פרעתי א"כ ולא ידעתי מפרעון שלן
וחמלוח א"כ סערב וכתן לו
סובר - אלא ל' דססור אולי' לסיסו
דמ"ל לקחן ערב שפרע לחלוח וסביא
ראיה שפרעו א"כ הלוח לסטון א"כ
פרעתי דסערב סביא סערב דראיה

שנשא ונתן ביד אינו יכול לגבות מהלקוחות של לוח א"כ
אין נכסים לקבלן :
כב (סור סו' ק"ל ס"ה) הערב והקבלן אין טורפין משעבדי
דלוח מי עד שימסור המלוה שטר חוב ויקנהו לו דרך
קנין שטרות כי היכא דלא ליהוי תביעה על פה :
הנס (הרא"ם כלל ס"ר סימן ג' וסור סו' ק"ל ס"ה) מי שגדר
שטר למכירו שיערב בעדו אס קבל קנין ליתן לו שטר
מייב כפי מה שקצב ואס לא קבל קנין אין צריך ליתן לו שטר
באמירה בעלמא :

א ערב או קבלן שפרעו למלוה א בפני עדים ג (6) אם
פרעו קודם שגודע אס פרעו הלוח ג (2) וטוען הלוח
שכבר פרעו ג (2) אינו חייב לערב כלום אבל אם פרעו ה
אחר שהביא המלוה ראיה שלא נפרע ו (2) צריך הלוח
ליתן לו כל מה שפרע כשבילו בין שנתייב לוח למלו' כבטר
בין שנתייב לו בעל פה אפילו בלא עדים :
ב (סור ס"ב בס' הרמב"ם ספ"ו מחלוס) (5) יש מי שאומר
במה דברים אמורים כשאמר ליה הלוח בעת שנעשה לו
ערב ערבני ושלם א אבל אם עמד מעצמו ונעשה לו ערב או
קבלן וקדם ופרע למלוה ו ולא הרשוהו הלוח לפרוע אין
הלוח חייב לשלם לו כלום ואס א"ל הלוח ההכנס קבלן בעבורי
ס' סמ"ת מיוקן לסון הרמב"ם) א"ע"פ שלא הרשוהו לשלם אם
עמד הקבלן ופרע מדעתו אפילו ער שלא עמד המלוה עם
הלוח כרין ו ולא נמצאו לו נכסים חייב לשלם לו אבל אם
א"ל להכנס ערב ולא הרשוהו לשלם לו אם משעמר המלו' עם
הלוח ברין ולא נמצאו לו נכסים פרע הערב ללוח חייב הלוח
לשלם לו (1) ואס ער שלא עמד המלו' עם הלוח ברין ולא
נמצאו לו נכסים פרעו הערב אין הלוח חייב לשלם לו כלום
ס' סמ"ת סס כפריסו לנדיי הרמב"ר) ויש מי שסו'ל' אומ' שאפי'
ערב שאינו קבלן יא (2) שנכנס בערבו' מאליו ופרע מאליו
חוזר וגובה מהלוח :

קל דין ערב שפרע למלוה כיצד נפרע מן הרוהובוד' סעיפים :

הרטסו להיות קבלן בעדו ופמ"ס סס כס"י ק"כ מוס : ה אחר
סהביאו חמלוס ראיה שלל כפרע בעס"ת מסייס כוס וכתמייב דרין
עפ"ר : ו צריך הלוח ליתן לו כו' ס' אפי' אס טען הלוח סכרע
להמלוה א"כ וס' אדפי' למ"ד הפורע חוכו של מנירו חייב הלוח'
לשלם לו (אס לא כמונו' חטתו) וכדעת ר"ת והטור וסייעתי'
וכמ"ס כס"י ק"כ מוד' סאי דטטור כיון דפרע בלי ידיעתו והוא
חזר ופרע קמ"ל דערב שאני דמתחב כאלו פרעו ברעונו וכדמ"ס'
כס"ב : ז אבל אס עמד מעצמו כו' חסוס קבלן נקט עמד
מעצמו דאלו בקס ממנו להיות קבלן ענדו תו לא היה מצריך נס
הרמב"ם סייעוהו לפרוע כדמוסיק המסכר : ס ומ"ס ולא הרטסו
ללוס לפרוע דאס הרטסו אפי' לא נעשה ערב כלל ס' כזכסלס
סוכו כזיו' דחייב לשלם לו אליכא דכ"ס כי אין נראה לסלק בין
הרטסו לשלם או בקס ממנו שיסלס וק"ל : ט
ולא נמצאו לו נכסים על לא עמד עם הלוח דרין קאי ור"ל ל'מ
אס אחר שכבר עמד המלוה עם הלוח דרין לשלם לו ולא מצאו

ספרי חסיו כמלוס כסטר א"כ קח"ל סכא דצריך אלוה לשלם לו אבל כסטר
היה ללוס יכול לסטון ופרעתי וכן סמ"כ דברי הרמב"ם והרמב"ר
לאורווי' דלרעת הרמב"ר ב"ל ערבניו וסביא ראיה שפרע ולקח הסער חייב
לשלם לו ואי' לומר פרעתי א"כ להרמב"ם כיון שאין לו דין ערב אלא דין
פרוע חוכו שלל מדעתו א"כ ססטור כיוו יוכל לומר פרעתי - כן ב"ל
לרעת ססור ורוי"ק : ס יס מי שאומר כו' וכן דעת ר"י כתיב ס' וכתב
סכן דעת רב ספרי' נאון - עיון נבחרת סמ"ע סמ"ע סימן ר"ק ק"ס ונבחרת'
מסרס"ס סימן ק"ה ועיון נבחרת' מסרס"ס סון סימן ק"ב : ז ואס ער
שלל עטר ברין - עיון נבחרת' ס"ק י"ה ונפריסס כתבתי אפילו לח"ר
חייב כנס' פסור אס טוען הלוח דמ"כ חזר ופרעו עכ"ל ר"ל רמב"כ קסח
למה כתב ססור דייס אלו דסא איוס חסיק לעיל סימן ק"ה כסס ר"ת
והרא"ם דפרוע חוכו שלל מדעתו חייב ואפילו סהחלוס הביא ראיה שלל
כפרע כססע שפרעו סטרב ורוי"ק : ז סכנס בערכות חללו -
סטור והכס"ס כתבו דוקא כס"ל ערבניו א' חייב אפי' פרע מהכחו ער
שלל ירד מהלוח עם הלוח לרין אבל כסלל א"כ ערבניו פסור וכו' ל' עוק' יגס
ה"ה לא כ"כ אלא בלסון

סכ"ד ביד הלוח נכסים דפשיט' דהלוח צריך לפטר ולשלם ככה' אלא אפילו אס לא היה קבלן אלא ערב גרידא וכדמסיק המחבר דכיון
דכבר עמד עם הלוח כדיון אין לו סוס טעכ' למה שלם לו הערב דהרי דאי ימזור עליו ולמה ליה סמלוח טד סירד חמלוס עמו דבינא
ודיינא אלא אפי' לא תבע להלוה לכוודע אס יס לו נכסים או אין לו דכנס' ג בערב גרידא פסור הלוח כדמסי' מכל מקום בקבלן דסכריה
ביד המלוה ליתכע הקבלן מיד צריך הלוח לשלם לו אפילו פרעו מעצמו וק"ל : יוד ואס ער שלא עמד דרין כו'
המ"ח כתב עתמו חסוס דס' כפרוע סוכו של מנירו שלל מדעתו וסו' לטעת הרמב"ם והמסכר דס' דכס' ג פסור כמ"ס כסימן ק"כ ס'
ונפריסס דאפילו למ"ד חייב דכס' ג פסור אס טוען הלוח דא"כ סו' ופרעו ע"ס : יא סכנס בערכות
מאליו כו' הרמב"ד סמס דבריו והמ"ח פירו דבריו כת"ס המחבר אבל ככס' ת' והטור לא פרסוהו ככי אלא דוקא כסא' ל' ערבני דאוקייס
אפי' פרע מעצמו עד שלל ירד המלוה עם הלוח לרין ועפ"ר :

אסטר
סכ"ד ביד הלוח נכסים דפשיט' דהלוח צריך לפטר ולשלם ככה' אלא אפילו אס לא היה קבלן אלא ערב גרידא וכדמסיק המחבר דכיון
דכבר עמד עם הלוח כדיון אין לו סוס טעכ' למה שלם לו הערב דהרי דאי ימזור עליו ולמה ליה סמלוח טד סירד חמלוס עמו דבינא
ודיינא אלא אפי' לא תבע להלוה לכוודע אס יס לו נכסים או אין לו דכנס' ג בערב גרידא פסור הלוח כדמסי' מכל מקום בקבלן דסכריה
ביד המלוה ליתכע הקבלן מיד צריך הלוח לשלם לו אפילו פרעו מעצמו וק"ל : יוד ואס ער שלא עמד דרין כו'
המ"ח כתב עתמו חסוס דס' כפרוע סוכו של מנירו שלל מדעתו וסו' לטעת הרמב"ם והמסכר דס' דכס' ג פסור כמ"ס כסימן ק"כ ס'
ונפריסס דאפילו למ"ד חייב דכס' ג פסור אס טוען הלוח דא"כ סו' ופרעו ע"ס : יא סכנס בערכות
מאליו כו' הרמב"ד סמס דבריו והמ"ח פירו דבריו כת"ס המחבר אבל ככס' ת' והטור לא פרסוהו ככי אלא דוקא כסא' ל' ערבני דאוקייס
אפי' פרע מעצמו עד שלל ירד המלוה עם הלוח לרין ועפ"ר :

מאירת עינים הושן משפט קל הלכות ערב שפתי חזק רסה

ב' דאין הערב משתעבד אלא כו' עיין בסנה' בסי' קכ"ט ס"ס
ובמ"ע שם דהיינו דוק' כיכא דגס גלוי נתייב כדון אלא שאינו
יכול לגבות מחנו כדון כו' ע"ש : ג' אפי' אם השט"ם כיוון
בעור סיים כעשמו וכתב ז"ל שכולל לומר פרעתי למלוה ופסויו

ג' דאין ערב משתעבד אלא כו' ויעיין לעיל ס"ס מ"ט
נמקום שכולל לגבות מהלוה :

ג אין הערב גובה מהלוה עד שיביא עדים שפרע כשביולו
אבל כל זמן שאין לו עדים אינו גובה ממנו כלום י' (ט)
אפילו אם שטר החוב בידו י' (י) ואם כתב המלוה לערב
קבלתי מטן רמי החוב מהני ליה לגבות מהלוה וכגון
שמפורש הערבות בשטר או שהלוה מורה בו דאליכ מה אנו
יורעים שהוא ערב :

ר ס' כשכתב לו קבלתי ממך רמי החוב יש מי שאומר
(טור ש"ד נפש רב"ש) דהוי

כמלוה

אפשר ולא נפקינן מאי דקסיפא ליה לבעה"ת וטור דעת הרמ"ד מכת חשון
דמסקי ליה להרמ"ד וטור פסרי ה' הו"ב ענתו סביב לפרומ"ס וכן דעת
המ"ב וכן דעת ר"י נתיב ה' וכתיב ס' דעת ר' שני' גלון ע"ש ג"מ ח"ס
כ"י ס' על דברי ר' יוחנן ב"ר חמאי לבעה"ת וטור דעת הרמ"ד ע"ש
וכן מוכח לפע"ד דעת רב"ש פ' חו"מ דף ל"ב ע"ב ובהר"ס ס"ס מ"ו י"ד וכו'
נכי הסיא ערעבא ספירטו סהיה קבלן
פ' ודו"ק וכן משמע נתיב' מני"ט
ה"מ ס"מ ח"ב ע"ש : ח אפילו אש
הש"ס כידו עיין במה"ע ס"ק י"ג על כן
ל' ל' בניאור הסוד ומתאמר ובהכ"מ
ולא כמ"ס בע"ש שם כשכתב לו
התקבלתי לא מהני כו' ע"כ פ"ט
אמת שכן הוכח בסוד ובריב"ס סימן
תע"מ אבל בבבב"ט לא מוכח מירי
ואדרגה משמע ס' אפיכא אכחו
פ' שכחוב לקחן וגם כרמ"ס ומתברר
לא מוכח מירי ודו"ק וגם ח"ס המח"ס
וכ"כ ה"מ פכ"ו דמלוה כדריס
עפ"י סימון כו' וכיון למגיד השנה
שביא לקחן מ' קל"א מ' ודפ"ע
אדרגה משמע ס' לטפך דרוקא כשכתב'
התקבלתי וכן לו זכותו דהיינו שסקנו לו הספר כתיבנו ומסורה כלפון
שכתב לו לט"ו ה' ה' וכו' יכול לטעון פרעתי : והיינו דהיינו
המ"מ נפשו הוא דלא יגרע כח פטריס חא"כ ככ"י דעלמ"כ' אפי' בהתקבלתי
לחור ודאי לא בני בליס ככ"י דעלמ"כ' אלא כתיבו פטרוה מחס וכן פ"י ה"מ
דכ"י הר"ן שפ"ס הכ"י דרוקא שכתב לו התקבלתי וכן לו זכותו דהיינו
ומהי"ס וסודו כיון וכן משמע מדברי ר' י' פ' חו"מ : וכן כתב ה"מ חס' הרו"ס
רפ"ב פ' ג' דבתקבלתי לחור מי למימר פרעתי ור"ל חו"ס רמב"ן כ'
כן הוא ס' (מינו ח"ס ה"מ חס' דעת החו"ן אינו מוכח ע"ש ודו"ק)
וכן דעת חזקוני נתיב' מ"י ג' ד' אפילו ידוע שפרע ערעב יכול לומר
פרעתי ובה"מ חס' ע"ו כתב עליו דלא דק דבתקבלתי פטיטא דגוה' נ'
כתבוא להר"א פ' ק"ד דק פ' כ"ו וסוד' לא דק וסוד' דברי עמנו שהביא
כח פוטקס וסוד' כו' כהר"ס ונתיב' פ' א' ור"ש רמ"ס ד"ל דמיירי כשפקנה לו
הספר וכו' פ' הכת"ס ע"ו כתב עליו דלא דק דבתקבלתי פטיטא דגוה' נ'
כ"י ח"מ ח"ס התקבלתי דה"פ פ' ח' וסוד' ונתיב' פ' ח' וסוד' ונתיב' פ' ח' וסוד'
מחך השמות וכו' פ' ח' וסוד' ונתיב' פ' ח' וסוד' ונתיב' פ' ח' וסוד'

וכש שלא היה הלוה נאמן לומר פרעתי להמלוה כל זמן ששט"ם
בידו כן אינו נאמן ככה ג' נגד הערב ומטעם זה ס' להרשב"ם
(והוא ה"ש מי שאומר כתב המסכר מ' ד אפר זה) דטורף כו' אפי'
משמע כד' דעמ' ודעו במקום המלוה מכל וכל - וזו כ' ל' כדור
בכ"א דכ"י טעור והמס' והמס' והכ"ס ולא כמ"ס פ' ע"ג
שם כשכתב לו התקבלתי לא מהני ליה אלא כשאין הלוה טעור
פרעתי להערב גם כן כמ"ס כתב ז"ל שאינו נאמן לומר פרעתי
להמלוה כו' דקדק וכתב למלוה דאלו לפרע ס' ל' דנאמן לומר פרעתי
ע"ו ו"א כ"כ כמ"ס פכ"ו דמלוה כהדי' כשפוטקס כשס' חשב"א
ע"ש דעומד נתיב' המלוה ואינו נאמן לומר פרעתי ועפ"ר דור"ס
שכתבתי עוד כהה' וכמות כמ"ס מקומ' לוח' ודו"ק : י' ואלו
כתב המלוה לערב קבלתי עפ"ר דור"ס שם הוכיח דלא כע"ן
שיכתוב לו קבלתי אלא כשאין להערב עדים שפרע להמלוה דע"ן
ק"י המתברר והטור (ס"ס כתב ע"ד שבי' ע"ש שפרע) אבל
ג"ס לו עדים שפרע להמלוה והשט"ם דמלוה כידו האתיכסובו נ"כ
והשמיידו במקום המלוה כיון שידוע שנעשה ערב וככל' ודו"ק
ועד' מ"ס עוד מוס' : טו כשכתב לו קבלתי דמי הסוב כו' ע"ד
לטרוף בו מהלקוטו ו"ל מור"ס כד' מ' ע"ל ס' ק"ו א"ס ויכל לכתו'
לו התקבלתי לאמר שפרע הסוב ומתעל שכו' השטר עכ"ל -
משמע ומוכח מזה דמור"ס מדהם זה לדידא דהתם ושאל לא כתב
לו התקבלתי קוד' שפרע לו הערב תו לא מהני לו כתיב התקבלתי
ומ"כ כתיב ידע המלוה לא יתנו להער' התקבלתי להשמידו
נתיב' ודמי' דהתם במלוה ולוקם וע"פ ר"ש כ' כ"ה כראש לל' דהש"א
התם דקדוה' כ' ק' כ"ה שאל באשריות אך שידע שהמלוה יש לו
שיעבד גם על שדעו קנס המלוה מ"ס כתב הטור שם דאם אין
המלוה רוצ' ליתן לו כחו דאין כ"ד כופין אותו משא"כ ע"ד מתעל'
אדעתא דהכי נשטעבד המלוה בשביל הלוה שנאס' יעטור שלם
בעדו סוור על הלוה אלא שהלוה יכול לטעון נגד הערב פרעתי
או איך עתמי' כ"ל כבוה ודאי כ"ד כופין המלוה להנילו ולכתוב
לו התקבלתי כד' להשמידו כתיבמו ומ"ס נתיב' נתיב' דאף א"ס ככר
פרע הערב להמלוה ולא התנה עמו שיכתוב לו התקבלתי יכול
לכתוב לו אפי' כותבי כיון שהדיו נותן שהער' סוור על הלוה ודאי
אדעתא דהכי פרע לו וכל' הנה עמו דמי ומ"ס לא אשתמש
בזמם פוס' לכתוב דגם התקבלתי זריך לכתוב לו קודם הפרעון -
וגם כ"י ר' התקבלתי משמע לעבר שלאחר הפרעון כותב לו
שכר קיבל מחנו דל"כ ס' ל' לתקן שיכתוב לו המלוה אחרת
מחו"ל דמשמע עתו לכתוב לו דרך הקבאות שט"ס דמהני לו הקבוא
הערב חלקוטות ששקנו לו דרך הקבאות שט"ס דמהני לו הקבוא
וגם לאמר שפרע להמלוה דמרי' דמסתמא אדעת' דהכי פרע לו
דלא שרי אפי' ונ' ככ"י וס' בא"ש אחר שקוה מראובן השט"ס
ש"ס על שמשעון דשם פטיטא דאף דכבר נתן לו דמי הקנייה יכול
ליתן לו כחו אפי' ויתכונן לו כתב קני לך איסו וכל שיעבדיה דאי'
ביב כו' דודא' אדעתא

מתביא ראייה יכול הלוה לטעון פרעתי ומיירי ראי' דתקנת כ' ג' ואלו כתב לו
התקבלתי פ' חס' כתיבנו ומסירה ה' לכו הכי אינו גוה' אע"פ שידוע שלא
שהי' ואפי' שפרע פ' ח' רפ"א ראי' ל' מהני כשטעון פרעתי וכן כתב
ואם כתב מלוה לערב קבלתי עפ"ר דור"ס שם הוכיח ר'ל בעיני סיכוח לו
קבלתי אלא כשאין להערב עדים שפרע ללוה כו' אבל כשים עדים
שפרע להמלוה והמלוה בידו האתיכסובו ג' והמלוה ודעו במקום המלוה עכ"ל
מ"ע וכן מוכח בפ"ק י"ג מ"ע וכן מוכח בפ"ק י"ג מ"ע וכן מוכח בפ"ק
קבלתי - עיין במה"ע ס' ס' ע' דור"ס דה"ל דמ"ס ה"ס ונתיב' פ' ח' וסוד'
כ"ה כ' ב' ב' ע"ש

ס' ואלו כתב לו התקבלתי מ"ן גוה' והיינו כמ"ס לקחן נתיב' דמ"ס חס' נתיב' כתיב
שהי' ואפי' שפרע פ' ח' רפ"א ראי' ל' מהני כשטעון פרעתי וכן כתב
ואם כתב מלוה לערב קבלתי עפ"ר דור"ס שם הוכיח ר'ל בעיני סיכוח לו
קבלתי אלא כשאין להערב עדים שפרע ללוה כו' אבל כשים עדים
שפרע להמלוה והמלוה בידו האתיכסובו ג' והמלוה ודעו במקום המלוה עכ"ל
מ"ע וכן מוכח בפ"ק י"ג מ"ע וכן מוכח בפ"ק י"ג מ"ע וכן מוכח בפ"ק
קבלתי - עיין במה"ע ס' ס' ע' דור"ס דה"ל דמ"ס ה"ס ונתיב' פ' ח' וסוד'
כ"ה כ' ב' ב' ע"ש

שפתי כהן הושן משפט קל הלכות ערב מאירת עינים

אדעתא דהכי נתנו מעותיו וכו' הפרכו ל' כאלו התנה עמו בפירוש וכו' ללוקח עם המוכר דה' ק"ו דשם אין לומר דה' ל' כאלו התנ' דאין בידו להחנות כיון דקנה כהדי' של' באחריות ועוד אני אומר דדוקא בלוקח ומוכר שייך לומר דמתחיל שיכבדו דשם נכתב השט"ם על הלום

וכנסו ומיד כשנכנס מוכרי הלום הללו שבד לוקח מתחיל שיכבדו משא"כ כגדון זה דהשט"ם נכתב על הל' וכנסו וכשחמלו נוכח מהשער עדין השט"ם בתקפו על הלום וכנסו למור הערב ולכנ' בו ממנו או מהלקוחות שלקחו ממנו וכמו שלקחונם כוס כשצ"ח ע"ו בדין א"ס חמל המלוה ל' מן הל' או ל' מן הערב ע"ס וכן במקומו אחרים ודוק

עו ולא בקש ממנו השטר כאן לא כתב המחבר דשייכו דוק' דהכי נראה ש' לקיפת השטר כח"ס כ"ס א"ל כיון דידע' הערב כעלמו שהלום לו כשטר ושט"ם עדין ביד המלוה י' חזר ונכנס מהירוש' כו' הטור כ"ס כוס ז' וא"ס אין ס"א

מכ"ל דרכי' אינו חוזר עליהן עכ"ל והמקב' תפס' הרמב"ם וכו' קי"ר משום דנת' שם לכני' זה דאפי' ה' הלום ופרע הערב עד שלא נז"ס הלום א"ל לשלמו וככ"ל זכ"ס כשמת דל' יבט' א"ל י"א מנ' דרכים ככ"ל ודן זה איתא בגמרא וס"ל להרמב"ם דאיריבין בירוש' גדול' או קטנים דכ"ס א' מנ' דרכים ככ"ל גובין אפי' מהקטני' ואפי' אין שט"ם בידו וכח"ס לשל' סימן ק"מ וק"ו וא"ס אין א' מנ' דרכים ככ"ל אין גובין אפילו מבגדול' אפי' יש שט"ם בידו דכיון דא"כ רישות' לכני' דל' ה"ל לפרוע עד שידיעו תמל' לירוש' אמרין דה' צרי' אהפסיה החל' לאכי בירוש' כשכני' עזת' לפרע ומשום הכי כתב מו"ר כנס' על זה ד"ס מולקח כנדול' וקל לכתב' ועי' דרש"ה שהארכתי בזה :

קלא מי שהורו בו אחר שנתרצה להיות ערב וכו' י"ד סעיפים :

מ' (סור"ס כ"ס חסו"ה ק') מ' שנתפייס להיות ערב קודם שיתן המעות ללוה וכו' לחזור אפי' קנו מירו ואם לא חשש המלוה ונתן המעות ללוה אין לו על הערב כלום אבל ערב דלאחר מתן מעות כיון שקנו מירו אינו יכול לחזור בו (ואין מילוק כוס בין ערב לקבלן) (התורכי סוף פרק ג' פס"ס) :
ב' (סור"ס כ"ס חסו"ה חמלוס) האומר לחבירו ערבת לי והוא אומר לא ערבת לי או שאמר הערב ללוה א' אתה הרשיתני לערוך אותך ולייתן והוא אומר מדעתך ערבת או לא ערבת כלל או שאמר הערב פרעתי המלוה כפניך והלוה אומר לא פרעת או שא"ל ג' כן פרעת ונתתי לך מה שפרעת או שאמר המלוה ערבת לי ק"ק והוא אומר לא ערבת לי אלא מנה בכל אלו השענות וכיוצא בהן המוציא מחבירו עליו הראייה או ישבע הנתבע שבועת היסרת א' שבועת התורה אם הורה במקצת :

ג ערב נדול'ם צריכים לשלם עי' דריש"ה שם הוכחתי דדעת הטור וכח' גדול'ם הוא דאפילו פרע בקטנותן ולא אודיענהו סוחר על היתומים אחר שיגדלו וכפרע מהן ולא סוחר זה לכתבו הטור בפירוש דנלמד ממה שסיים וכח' דא"ס שלם כעדם בגדולות' דצ"ח לשלם אפי' ד' דאיכא ס"ס ג' רישות' דהי' לאודיענהו וכו' כשפרע בסיתן קטנים דל' ל'כא רישות' כול' ה' דמאי כו' ל' לאודיענהו כיון דל' כ' כ' תשלומין כינהו בקטנותן עי' שם ודוק' :

קלא אפילו קנו מירו השט"ם דקנין בלא ב"ר תשוב כערכות שהיא אסמכת' לא קני' כי א' מטעם דאנב דהימניה ונתן ע"י מעות גמר ושיעבר נכסיה וכח"ס בר"ס קכ"ט וסרי' זה טור בו ואינו מבקש סימכותיה משא"כ בערב דלח' מתן מעות דכ"ע קנין מיד שקנו מירו כגמר הענין ומ"ה טכני' ביה הקנין ואפילו בלי ב"ד קטוב כצ"ח דהימנותיה שקבלו לערב כח"ס בר"ס קכ"ט ועפ"ר שם כתבתי דלרש"ה אפי' קנו מיד הלום והמלוה דפלוה שיעבר לו כנסיו בקנין והמלוה שיעבר נכס' להלוותו על כנסיו אפי' יכול המלוה למזור בו ואפי' להרמב"ן והשו' שולק' ע"ו כדחשבת' בס"ל ג' ע"ס ח"ס א"ס הערב חזר בו גם המלוה יכול למזור בו משום דאדעת' דהכי לא הקנה להלוותו כ"א ערבת' : ב' אתה הרשיתני לערוך אותך ולייתן הרמב"ם והמחבר לעשייתו אולי דס"ל דל' שני' ערבת כמה שהרשיתני לערב עד שהרשיתני ג' ליתן כח"ס בס"ל ק"ל ס"ס חסו' בהרשיתני ליתן למזור בתמי' לו הלום אלא אורחא דמילתא נקט ג' כח"ס א"כ והוא אומ' מדעתך ערבת הל' ג' גם או לא כשרתך ליתן חל' מדה מניסו נקט עפ"ר :

ד אלו כתב לו הקבלתי ונתן לו וכתו הרי הוא עומד בתקום המלוה ואם המלוה כשטר אינו יכול למור פרעתי כן רש"ה מדברי הרמב"ם בפשוטו הוא דל' גרע כח הערב מאי' ככרי דעלמא שרשוכו המלוה עכ"ל ה"מ והשתתתיו משום ה' דכתבתי כח"ס בס"ל שלפני ז' ס"ד וכח"ס שם :

י' ויס עוי שאומר שט"ם שכתב לו כו' וכן רש"ה כה"ס שטר ל"ס וכו' ה"ס ופיקר וכו' לפי מה שפסקתי דהלוה יכול לטעון פרעתיך כ"כ פ"ס א"ל דאינו סוחר לקוחות : י' ולא יבא חתמו הסטר - כאלו לא כתב החתמו ישיבו דוקא כהחזיק לו הלום לוקח הסטר כח"ס כה"ס א"ל כיון דידע' הערב בעצמו שהלום לו כשטר וס"ס עדין ביד המלוה עכ"ל מ"ע ופ"ג דכתב

כמלוה בשטר לטרופי בו מולקוחות שקנו מהלוה (י"ב) י"ש מי שאומר (ס"ס כ"ס רכינו וי"ס) שא"ע פ' שכתב לו כן לא מהני אלא לגבי הלוה בעצמו שאינו נאמן לומר פרעתי אבל א"י לגבות ממשעבדי שמכר הלוה עד שימסור לו המלוה הש"ס ויקננו לו דרך קנין שטרות שלא תהא תביעתו תביעה על פה וד' ה' אם כתב הלוה לערב כשהכניסו ערב הריני משעבד עצמי ונכסי מעבדיו שכל זמן שתפרע אותו חוב שנעשתי עליו ערב לפלוני המלוה כאלו קבלתי ממך המעות ה' נובה מהלקוחות ומיתומים גדולים שאין לך מלוה בשטר גדולה מזו :

ה ערב שפרע לפלוה (י"ג) ולא ביקש ממנו השטר אין הלוה הייב כלום לשלם לו מה שפרע בשכילו (ע"ל פ"ה כ"ס פ"ג) שהרי פשע במה שהניח השטר ביד המלוה : ז' מת הלוה (י"ד) וקדם הערב ופרע החוב (י"ז) קודם שידוע את הירוש'ים אם נודע לנו שלא פרע הלוה שטר חזבו קודם שמת כגון שהורה בו קודם שמת או שנידוהו ושת בנידו' או שלא הגיע זמן המלוה ליגבות ה' חזר וגובה מהירוש'ים כל מה שפרע :

הנה (סור"ס ו' רכ"ג וי"ג פ"ג) וי"א דכל זה דוקא ביתומים קטנים י"ב (י"ט) אבל גדול' צריכין לשלם כש"ס השטר ביד הערב ובדרך שנתכאר ס"ד (י"ט) וכן צ"ל עיקר : ד' (ל' ומ"ב פכ"ו חמלוס) היה המלוה כותב אין הירוש'ים חייבים לשלם י"ב שמה אביהם נתן ליד הערב כל החוב שהיו עליו מפני שהכותב חובע את הערב תחלה ולפיכך פרע זה מרעתו קודם שידוע את היתומים אבל אם הוריעו שהכותב תובע אותו והרי הוא נותן חייבים לשלם (וא"ס כפ"ס א"ח ב"ר לפרוע מו' כאלו הודיעם) (כ"ב ר"ס כ"א בחסו') :

קלא מי שהורו בו אחר שנתרצה להיות ערב וכו' י"ד סעיפים :

א' (סור"ס כ"ס חסו"ה ק') מ' שנתפייס להיות ערב קודם שיתן המעות ללוה וכו' לחזור אפי' קנו מירו ואם לא חשש המלוה ונתן המעות ללוה אין לו על הערב כלום אבל ערב דלאחר מתן מעות כיון שקנו מירו אינו יכול לחזור בו (ואין מילוק כוס בין ערב לקבלן) (התורכי סוף פרק ג' פס"ס) :
ב' (סור"ס כ"ס חסו"ה חמלוס) האומר לחבירו ערבת לי והוא אומר לא ערבת לי או שאמר הערב ללוה א' אתה הרשיתני לערוך אותך ולייתן והוא אומר מדעתך ערבת או לא ערבת כלל או שאמר הערב פרעתי המלוה כפניך והלוה אומר לא פרעת או שא"ל ג' כן פרעת ונתתי לך מה שפרעת או שאמר המלוה ערבת לי ק"ק והוא אומר לא ערבת לי אלא מנה בכל אלו השענות וכיוצא בהן המוציא מחבירו עליו הראייה או ישבע הנתבע שבועת היסרת א' שבועת התורה אם הורה במקצת :

ג ערב נדול'ם צריכים לשלם עי' דריש"ה שם הוכחתי דדעת הטור וכח' גדול'ם הוא דאפילו פרע בקטנותן ולא אודיענהו סוחר על היתומים אחר שיגדלו וכפרע מהן ולא סוחר זה לכתבו הטור בפירוש דנלמד ממה שסיים וכח' דא"ס שלם כעדם בגדולות' דצ"ח לשלם אפי' ד' דאיכא ס"ס ג' רישות' דהי' לאודיענהו וכו' כשפרע בסיתן קטנים דל' ל'כא רישות' כול' ה' דמאי כו' ל' לאודיענהו כיון דל' כ' כ' תשלומין כינהו בקטנותן עי' שם ודוק' :

קלא אפילו קנו מירו השט"ם דקנין בלא ב"ר תשוב כערכות שהיא אסמכת' לא קני' כי א' מטעם דאנב דהימניה ונתן ע"י מעות גמר ושיעבר נכסיה וכח"ס בר"ס קכ"ט וסרי' זה טור בו ואינו מבקש סימכותיה משא"כ בערב דלח' מתן מעות דכ"ע קנין מיד שקנו מירו כגמר הענין ומ"ה טכני' ביה הקנין ואפילו בלי ב"ד קטוב כצ"ח דהימנותיה שקבלו לערב כח"ס בר"ס קכ"ט ועפ"ר שם כתבתי דלרש"ה אפי' קנו מיד הלום והמלוה דפלוה שיעבר לו כנסיו בקנין והמלוה שיעבר נכס' להלוותו על כנסיו אפי' יכול המלוה למזור בו ואפי' להרמב"ן והשו' שולק' ע"ו כדחשבת' בס"ל ג' ע"ס ח"ס א"ס הערב חזר בו גם המלוה יכול למזור בו משום דאדעת' דהכי לא הקנה להלוותו כ"א ערבת' : ב' אתה הרשיתני לערוך אותך ולייתן הרמב"ם והמחבר לעשייתו אולי דס"ל דל' שני' ערבת כמה שהרשיתני לערב עד שהרשיתני ג' ליתן כח"ס בס"ל ק"ל ס"ס חסו' בהרשיתני ליתן למזור בתמי' לו הלום אלא אורחא דמילתא נקט ג' כח"ס א"כ והוא אומ' מדעתך ערבת הל' ג' גם או לא כשרתך ליתן חל' מדה מניסו נקט עפ"ר :

ד אלו כתב לו הקבלתי ונתן לו וכתו הרי הוא עומד בתקום המלוה ואם המלוה כשטר אינו יכול למור פרעתי כן רש"ה מדברי הרמב"ם בפשוטו הוא דל' גרע כח הערב מאי' ככרי דעלמא שרשוכו המלוה עכ"ל ה"מ והשתתתיו משום ה' דכתבתי כח"ס בס"ל שלפני ז' ס"ד וכח"ס שם :

מארת עינים הושן משפט קלא הלכות ערב שפתי כהן רסו

ד שהלוח מכוננו כו' כ"כ הטור והמחבר נ"כ לעיל סי' ע"ג סי' א' לענין מלוה עם הלוח ולאוקי מדעת המולקין בתרומה ע"ש וכאן בטור : ערב שבא אלל המלוה כו' עד אין הערב נכס' בכך וכו' ומקבלין קנין חדש מהערכות כשמרטיבן זמן הכשוא' ע

קלא א שלום מכוננו כו' ואם אינו מכוננו עיין בסעיף ד' בהנה"ג : ערב שבא אלל המלוה - עיין בתשו' ר"ס כהן סי' ב' סי' ק"א ומי' ק"ב ובתשו' מהרש"ם סי' כ"ז ומי' ר"ח : ג יספר מהערכות כו' ואם המכס בשעת הערכות כן הרי'ן עם הערב עיין בתשו' ר"ס חיים סימן ט' : ג יספר מהערכות ככך - וסא דמקבלין קנין חדש מהערכות כשמרטיבין זמן הכשוא' כו' עכ"ל

ג (טור סי' ב) ערב או קבלן שרואים ד (א) שהלוח מכוננו נכסיו יכולים לתבעו שיוצאם מהערכות אף על פי שהוא בתוך הזמן (כ"כ לעיל כו' ע"ג סי' במלוה עם הלוח) ו

כשהלוח מכוננו זמן הכשוא' כו' עכ"ל מה"ע ע"ש ועיין עוד שם ודבריו ב"ע וגם קשה להם מקבלין קנין חדש מהערכות דבר עכמו אלל כראש רל"ד ערכות דמחון לערוכות דשוכנין לזמן דו"ק :

ד (ג) ערב שבא אצל המלוה בזמנו והתרה בו שיחבע ממנו מהלוח ואם לא (ג) יפטר מהערכות ולא רצה המלוה והאריך זמן ללוה יש מי שאומר (כ"כ רמב"ן והניאו

זכרין להתיישב בדיון זה כי יש מולקין לא תכלה שום חולק בזה עכ"ל מה"ע ובכרך הכות חולק ומחילי הכ"ס - ועיין בתשו' רש"מ סי' כ"ז דלמ"ק

ה (ד) שאין הערב נפטר בכך ואצ"ל קבלן ואפילו היו נכס' דרועים ללוה והערב אומר למלו' רר עם הלוח לדיון וגבה חובך מנכסיהם הללו ומאריך זמן ללוה ו ובתני' בשתתרו

הענינים גובה מהערב ז' (ה) וצריך להתיישב בדיון זה : הגה כי יש מולקין (ע"י רמ"ם) מיהו אם סל' הוא מוכן ליתן למלוה מעותיו והערב שלח אחריו שיבא לקבל' או לשלוח לו שטר לתכוע הסוכ ואלל רצה ונאכד הסוכ פטור הערב והערב יכול לבקו ללוה לפטרו מן הערכות בזמנו (כ"כ הטור סס) כי י"ל

לא כתרל"תי להיות ערב אלל עד כאן (כ"כ מהר"ם פ' הגזול בהר" וכתבו הטור והמחבר ס"ס קפ"ג ס"מ ע"ש) ואם המלוה כותי והלוה נתן (המעות) לערב לכותי ושכנס הכותי אלל הערב צריך להסדיר

המעות ללוה ואלל שמה זכור הכותי דהואיל וכבר ערב בעדו והמניה (ז) צריך להאמין לו עוד יותר :

ה (טור סי' ב) כש' הרי"ק (ז) ישראל שהיה ערב לחבירו ובשכיל כותי ונטל הערב משכון מהכותי ונתנו

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

למלוה ובא הכותי אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל היה ערב בשכילי לזה שאני חייב לו שיחזיר לי משכוני שאני צריך לו א"ל הערב כבר נכנס שבת ואינו עושה שום ערכות פייסו הכותי לער' ער שאומר למלו' הריני כמו שהייתי והחזיר

שפתי כהן הושן משפט קלא הלכות ערב מאירת עינים

לדבריו וכן כל לבינה רבתינו דוקא הורה מחמתה לבריו וכן משמע בעיר
הסוף שוב מחמתה כפי גרולו מרומה שכתב ספרה פסוק רבתינו דוקא הורה
לבריו מחמתה ע"פ: ט כל מה סיביר - עיין במש"ל רמ"א סי' פ"ד
קמ"ט ע"ל ובמש"ל סי' כ"ב סי' י"ו: י או שכתב בינו סימא כו' כתב
הסמ"ט שכן כלל בלא וי"ו ולא שכתב בו"ו ואלעיל קאי ט"ל ע"פ ס"ק סי'
ומל"ח חולק עליו רש"א ט"ל קניניא
פ"ה חזירי מהכתב של הפיקא וני"ו
סימא ט"ל בערב שלחם וק"ל - ע"פ
במ"ש ע"פ ע"ז ודאי אינו תמ"ל סמ"מ
ביר שמתן בו' אינו חובר' דמש"ל איירי
דשי"ן לא פרעו אלא קצתו ולכ"ה חובר'
לכתיב פרעון ולא לקח הספר חתמו
עיין במש"ל רמ"א סי' י"ו: יא
צאונם דלא שכיח בו' כגון - סופ"ק
הכתיב ליקח רבית חתמו סרבה ויתר
הכתיב כ"כ הכתיב ע"פ: יב שם
ראובן חכר לשמעון - עיין במש"ל ס"ק
י"ח ע"י חו"ס"ה כתב הסוד והמחבר
שם קנו חירו שישלם לו רמי חכר ולא
רמי חכרם כפ"ר אחריו רלוקס בו'
כ"ל וס"ל חכר הסעס רה"ו כמעט
ואינו נדור ודוק: יג ערב לא
קנן בו' עיין במש"ל רמ"א סי' ק"ו
וקפ"ה וס"פ:
יד וע"ל

העברת ה"ה לו להשמש מן הכותי ולרשותו מלכות ערב וכו' וכן שלא
עשה כן אלא שהורה בערכות כפני הכותי ולא היה יכול המלוה
להשמש כיון שהכל יודעין שראוי הוא שיקבלו והוא כבר הורה
לכותי שיסור לו המשכון ע"י עברו ע"כ משמע חזק דאם התר'
בו קודם שהוד' לו התראתו
התראה ואמר' דהיה לו להשמש
מן הכותי ולו' איני כותן מעותי
על ערכות כ"א על המשכונ' אבל
חדהשמיטו המסכר ומ"רס כרא'
דמ"ל דכל"כ התראתו לאו
התראה כי יכול בעל המשכון
לומר למת איני אתנר' ע"ס הכותי
יותר ממש שאלה איך רוב' לומר
לכותי שאיך רוצה להיות ערב
עבורי ואני אומר שלא אקבל
אותך בערב מאשר שידוע שכתו'
אתה להיות ערב וס"ל דרש"ל לא
כתב בתשבותו והוא כבר הורה
אלא לרוח' דמלת' מאס' דמשמע'
כך היה וזה דכתב המסכר דבא
הכותי מתחלה להמלוה וביקש
חמלו שיסורו לו בערב ישראל
והוד' לדבריו בו' ולא קני' לכתו'
שאלם כה ישראל וכותי למלוה
וביקש הכותי להסיר לו המשכון
ע"י ישראל זה ובישראל חתר' בו'
כל' הקדש בו' ל' דאורח' דמלת'
קמס דאין דרך שיבואו אל המלו'
בבקשה זו אלא לא כידעת דעתו
תמלה אבל אם אירע שכוונ' כ'
התראתו ולא התרא' היא והכי
מסתבר לדינא דדוק: (ה) ה"ס
ועד"מ"ס קכ"ט שכתב בשם
משנת הר"ש כלל ע"ד סי' י'
אם שמעון נעשה אשטרופוס של
השר ולא רצה ליתן הסרם לראובן
(שהיה רגיל ליקח מהס"ר) עד
שהכניס לו לערב כא"ס לא
יכנסוהו השר למשכון שיפרע

י והרי הוא ערב ככשת מתן מעות :
ז (סור בשם מש"ל הר"ש) שמעון יצא ערב לכותי בשביל
ראובן והלך לו ראובן והוצרך שמעון לפרוע בשבילו
כשכא ראובן תבעו שמעון א"ל לא היה לך לפרוע כי כבר
פרעתי ויש לי שטר פרעון ממנו א"ל שמעון הוצרכתי לפרוע
כל זמן שלא הנחת' כירי שטר הפרעון והנחת' שטר החוב כיר
הכותי הדין עם שמעון וחייב ראובן לשלם י"ו (ס) כל מה
שיביר שנתן לכותי אפילו שהכותי תבע ממנו המסין שלא
כדון ואנסו ליתן לו והבירור יהיה על ידי עדים או ע"י פתקא
של הכותי ניכרת ט"ו (י) או שכתוב בינו שיטא בשטר :
נה (מהר"ק ע"ס) וה"ה כלל ערב לכותי בשביל ישראל כתיבו
אפי' העליל הכותי על הערב מכת הערכות סיב' הלוה
לסלקו ודוקא שאין הערב מודה * (ע"ס) שהכותי פטרו נכפיו אבל
אם מודה ט"ו שהכותי פטרו או שיש עדים על כך ואס"ך שור
והעליל עליו בעבור הלוה ואין הערב כאמון אפי' בשבוע' כמה הוליא
על העלילה אלא צריך עדים שהוצרך להתפטר עם הכותי ממש
העברו ואז נועל בשבוע' אם לא שפד' או' מן מעידי' דבר
כדור י" שאז נועל בלא שבע' אבל לא הפמיד עידי' איהו דאפסיד אנפטי' י"א (מהר"ק ע"ס)

ח וכן שנים שקבלו חכירות ונעשו ערבים זה לזה והכותי מצא אחר מהם וגבה ממנו חיי' חברו
לפרוע חלקו מכל הפסד שבא לו מאותו הכותי ואם הוא מוזמן לפרוע חלקו וההפסד בא
לו מזה חברו שלא פרע חייב חברו לפרוע לו כל ההפסד :
ט (סור בשם הרמב"ם ע"כ מהמלוה) יש שכתבו י"ו (י) שאם ראובן מכר לשמעון שרה
ובא לוי וקבל אחריות עליו לא נשתעבר לוי ואם קנו מירו הוא ערב לשלם רמי מכר זה
בכל עת שיתבענו שמעון הרי זה חייב :
טנה (סור בשם הרמב"ר) יש ויש אומרים דאין בערב אחריות בשעת מתן מעות מטוס
אשמכתא ומשתעבד :
י (סור בשם הרמב"ם) ערב או קבלן כ' שחייבו עצמם על תנאי אע"פ שקנו
חירו לא נשתעבר מפני שהוא אשמכתא כיצ' כגון שא"ל תן לו ואני אתן לך אם יהיה כך
זכך בא או אם לא יהיה מפני שלא גמר והקנה ואם קנו מירו מעכשיו שיתחיי' לו בממון זה אם
יתקיים

ל ועכשיו אומ' שמעון שהשר לא הכניס זה בשכונן וראובן מת ותוכע את לוי שיסלם לו ולוי טוען שמה שפרע ראובן ופסק שהדין עם
העבר עכ"ל בקיור עכ"ה) : יג והרי הוא ערב בו' ה"ט כיון דא"ל כבדו' איני ערב מסא"כ בדיון שלפניו שלא אמר אלא הריני
כמו שהייתי וזה סובל פירוש אחר וק"ל : יד כל מה שיביר שנתן לכותי בו' עד אפי' העליל הכותי בו' ועד"ר שם בתבתי
דל"ת מ"ש הטור והמחבר כשימן ז"ג ט"ו ובשימן קע"ו כיוצא בזה דמשמע ממש דאינו חייב לשלם עד שיביר שהייתי לא פרע ע"פ
דמלתי דעם הכותי המוכ' היה עיקר עסקו עם לוי אלא שלרואה דמלתא לקח ז"כ התקשרות מראובן שבאם לא יפרענו לוי פרענו
הוא וכיון דכותי נתרצה להיות תמלת מביעתו מלוי לא ס"ד דראובן גופ' שהכותי יבא עליו והוא ג"כ מילת' דלא שכיח מ"ס קאמ"ג ז"כ
שם דשמעון א"ל לעשות לו כת' בחסריו ע"ו חש"כ כאן דשמעון הכניס נפשו להיות ערב בעד ראובן לכותי וכדידיהן הולכין אחר הערב
תמלה מ"ס על ראובן לפלו' מכל וכל ועיין מ"ס עוד מזה כפרישה כאן וס"ה ז"ג : טו או שכתב בינו כ"ל בלא וי"ו ולא
שכתוב בו' ואלעיל קאי וה"ק שהכותי כת' פתק בשני עצמו כמה קבל חמנו או שהכותי כתב כתבתי ידו כיני שיש כהסטר כמה
קבל - אבל שכתו' בו' משמע שהיה נחלא כתוב כך בהסטר כיני שיש ואפי' אינו ידוע מי כתבו זה ודאי אינו מאשר שהסטר פ'
ביר שמעון יש לחוש שמה וי"ך וכתב עליו טפי מה שפרע : טז שהכותי פטרו עם במדרכי חסי' וכתב ז"ל ואפי' אית' ל' (ע"ס)

סדי שהסוף פטרו כיון שהכותי לא פטרו על הלוה רמי לסלקו עכ"ל והכינו בד"ת ע"ס : יז שאז נועל בלא שבוע' בו' ה"ט כדיון
דהכניס ערב לכותי וכל כותי דרכו להעליל - ועליו לפנחוה ה"ל כאלו הוציא על שכירו כרשות דנתבאר לעיל כמה פעמים דנשבע
ונוטל : יח שם ראובן מכר לשמעון בו' הטור מסיק בשעמו מטוס דבשאר ערכות אחר' דנשתעבד מטוס דאנכ הימנותיה
גמר והקל' ובאן לא שייך ה"ט דלא על הימנותי דערב קנהו דעבד איכס דוכין קרקע לימא אבל בשקנה מירו דערב שהיא חייב לשלם
דמי מכר זה ככל עת שיתבענו ור' בא"זה עת שירצה הלוקח שיהא מלקח בטל אפי' אין מערער על הסדה יהא צריך להסיר לו מעותיו
דזאנו רואין דעיקר לקיחתו אותו לערב לא היה אלא שיהא מעותיו בטוחים מ"ס חסיק ה"ו חייב בערכות דעלמא וח"ה כתב הטור
והמחבר ואם קנו מירו שיסלם לו דמי מכר ולא דמי הסדה כשאר אחריות דלוקח וזה דנעי קנין מטוס דמחשכ כערב דאחר מתן מעות
כיון דלא נתן מעות אלו מתפלה כחורת הלוה כ"כ חמ"ו - ומ"מ כתב טעם אשר שרישא למת אינו משעבד וכדרישה כתבתי לטונו
ועס כתבתי ג"כ דיש בכייהו כ"מ לדינא וגם הכ"כ כתב טעם אחר ועפ"ר ודרישה : יט דאין בעד' בו' שעמו דביון דאחרו
גמיר' דאע"ל דכל ערבו' אשמכתא הוא מ"מ משתעבד בשעת מתן מעות אפי' בלא קנין מטוס דגמר ומשתעבד נכסו תו לא חילקו
בין אשמכתא לאשמכתא וזהו טעם דכל הכי יא דמיימי מור"ם אחר זה ועפ"ר : כ שייבועו עצמן על הנאי' בו' חמישי שהוא
אשמכת' הטור מסיים ע"ז וכתב ז"ל ואלע"ג דכל ערב הוא אשמכתא שאני כל ערב דלא תלם שיעבדו דבכר אחר אבל הכא שאל' שיעבדו
בתנאי לא גמר ומקני דמכתי דעתיב שלא יתקיים התנאי ולא ישתעבד עכ"ל : כא או אם לא היה בו' כ"כ
תמימיני שבידיו או אם בו' נלפ"ו ז"ל דה"פ הן שיהיה התנאי' באם יהיה כך וכך הן שהוא כא"ס לא יהיה כך אבל ק' שבו אריות דברים
שלא לצורך דמי' ליה או שהוא באם יהיה לכן נראה עיקר כמ"ס כטור ז"ל ואני ערב אם יהיה כך ואם לא יהיה והשתא א"ס
דל"כ כלל תנאי' כטור ועפ"ר :

כב שכל

מארת עינים חושן משפט קלא הלכות ערב שפתי כהן רסו

כב שכל קנין מעשיו כו' על ס' ר' וכו' ק' : כנ
הדין עם הפרב הטור מסיים נטעמו ז' כלא כרלו
משמון המוכר אלא שנתעם לו אשתו הסטר או שיתעטל התקט
ויקור לו מעותיו וגם הערב לא שנתעבד לו טעי עכ"ל : כד

יד ועל ס' ק' עיניו נחשו' ר' כהן ס' כ' כ' : סו וכל הפאוס
אחריו חלקו עליו ובתשו' י' לב ספר א' כתב סוף כלל י"ב דחזי למימר
מתחוק קיס לי בהרמב"ם וכה"ג כתב בתשו' מהרש"ם פ' ע"ב ופיתח ק"ל
וקי"ד וקט"ס ובי' ליון דהבאוס אחריו חלקו עליו וכן כראה תדברי המחבר
וספר אחריו דלא ק"ל כלל כסדרמ"ס בהא ובמחש' כתב כמ"ק כ"ס דהחמיר
ס' ראויל הרמב"ם לטעמיה דמ"ל

יתקיים התנאי הכל לפי תנאו כב שכל קנין מעשיו אינן בו
משום אסמכתא (ו"א ר' ד' בערבות משום אסמכתא) (טור
ס' ד' בס' א') :
יא (טור ס' ד' בס' הרמב"ם) ראוין קנה שרה משמעון וכתב
לו שטר וא"ל שיעשה לו שטר גם על אשתו ולא היתה
שם נתערב לו בשבילו שלב שתכנוא שתעשה שטר עליה
וכשכאה לא רצתה ותבע ראוין לערב שיכתוב לו הוא שטר על
נכסיו והערב טוען שאינו חייב אלא יחזיר לו מעותיו כג' הרין
עם הערב :

ס' חקקה לחכרו דבר שאין לו קננה לא
תפתע עכ"ל ומ"ל לעיל הסור כשמו ס'
ס' וחמילא הסולקי' מהו ס'ס מולקיס
פ"ב כרין ז'ס וכפרי' כתב דאף המולק
ס'ס מורה כאן כיון דליכא כ' ריעות
דאסמכתא ודערבות דלא קני ובתשו'
ר"י"ס כתב ספ"א לנבע שטר ע"ו ס' א'
לקיים חכמ' הסוביק דנעשות נכבע
ע"ג נסמ"ע כו' וכלא לפע"י עיקר
ככ"ו וכן מוכח להדיא בתשו' הנה"י
נ' לב ספר א' כלל י"ב וכן דעת ה"ה ס'
סוה חלי בחלוקת דלמ"ו סימן ס'
ופסק כאן כהמחבר והרמב"ך שפ"ס
פסרה כנר השיב תמ"ח עליו ע"ס :

יב מי שאמר לחבירו הלוהו ואני ערב לגופו של לזה ולא
ערב לעצמו של ממון אלא כל זמן שתצדק אביאנו לך
וכן אם א"ל אחר שהלוהו ותבעו הניחוהו וכל זמן שתתבענו
אביאנו לך וקנו מידו על כך אפילו התנה ואמר לא אביאנו
או שמת או שברח אדוה חייב לשלם ה"ו אסמכת' ולא נשתע"ב
(ו"א ר' ד' בערבות משום אסמכתא) (טור ס' בס' הרמב"ך) כד (יד
וע"ל סימן קכ"ט סעיף ח')

יג מי שלא פירש קננה הערב שערב כגון שא"ל כל מה
שתתן לו תן לו ואני ערב או מכור לו ואני ערב או
הלוהו ואני ערב להרמב"ם אין זה הערב חייב כלום כ"ס (ס'
ובל הבא' אחריו) (ס' בס' הרמב"ך) חלקו עליו והכי נקטינן :
יד (טור ס' ד' בס' הרמב"ם) (ס') האומר לחבירו ע"ז ערוב
זה לפלוני ואני ערוב לך הרי זה כו כמי שאמר הלוהו
(ואני) ערב ואינו צריך קנין :

קלב עבר ואשח וקטן שערכו ושנים נעשו ערבים בשביר א' וא' בשביר ב' וכו' ו'ס

א א (ב) עבר או אשת איש שערכו לאחרים או נכנסו
קבלנים ונתחייבו לשלם אין חייב' לשלם עד שישתחר'
העבר ותתאלמן האשה או תתגרש אבל קטן שערכו לאחרים
(ב) אינו חייב לשלם אף לכשי גדיל (טור ס' בס' הגאונים) :
ב אשה פנייה שערכה לאחרים ונשאה ג' רינה כלוריה
ונשאת שאם ערכה על פה ד' (אינה) חייבת לשלם עד
שתתאלמן או תתגרש ואם ערכה בשטר גובה ממנה ממרה
שהכניסה לבעלה :
ג (טור ס' בס' הרמב"ם) (ג) שנים שערכו לאחד כשיבא
המלוה לפרע מהערב ו יפרע מאיזה מהם שירצה ואם
לא היה לאחר מהם כרי החוב חוזר ותובע מהשני שאר החוב
ו'ח

ס' חקקה לחכרו דבר שאין לו קננה לא
תפתע עכ"ל ומ"ל לעיל הסור כשמו ס'
ס' וחמילא הסולקי' מהו ס'ס מולקיס
פ"ב כרין ז'ס וכפרי' כתב דאף המולק
ס'ס מורה כאן כיון דליכא כ' ריעות
דאסמכתא ודערבות דלא קני ובתשו'
ר"י"ס כתב ספ"א לנבע שטר ע"ו ס' א'
לקיים חכמ' הסוביק דנעשות נכבע
ע"ג נסמ"ע כו' וכלא לפע"י עיקר
ככ"ו וכן מוכח להדיא בתשו' הנה"י
נ' לב ספר א' כלל י"ב וכן דעת ה"ה ס'
סוה חלי בחלוקת דלמ"ו סימן ס'
ופסק כאן כהמחבר והרמב"ך שפ"ס
פסרה כנר השיב תמ"ח עליו ע"ס :

זה לפלו' כ"כ שרמב"ם ופ' ע"כ על ענין זה לפלו' והטור כתב ז'ל
ערו' לפלו' בכך וכך ע"ס : כו כמי שאמר הלוהו פ'י אפי' בלא
קנין משתעבד לו הסני משום דשעת שבעודו של ערב ראשון אפי'
אחר מתן מעות וכן קנין ס'ל כשעת מתן מעות וממילא כשתעבד
לו ערב הסני בלא קנין כ"כ הת"מ :

כרנא דכריהס ע"ס וגם אפילו לא עבד ליה חסלמלי אבג קרקע דפסיסא
ליה לתמ"ע וכן להב"ם דאינו גובה החכמ' ולרידי ב"ע דגורא גובה כיון
דחוי' בעל יורש הוא אלא חסעס דלא איביע ליה לאוזני כלל ספרא אחריו
אינו דאפסיד אכפסיה וכיון דאוזני' בספרא אף שלא עבד חסלמלי אבג
קרקע גובה ומכ"ס למ"ס לעיל ס' ק"ב בס' ר"ח ופס והגהת פרי"ס דה"ס
דכלל ספר א' אינו גובה דהכמ' יכול לטעון פרעמי' וכתתמי ס'ס סכן השתע
כתאובת רסב"א ור' י' דכריהס אס כן קסיטא דבספר גובה החסלמלי
אפילו לא עבד אבג קרקע חסו כל ז'ס כהחסלמלין אינו בעין אבל אס כן
בעין גובה חס' אפילו בחלו ע"ס דלא ברע חלותה דס החתום כמין גובה
חסין ח"כ כיון שפסאית חיה שבעודו על החסלמלין והרי סס בעין גובה חס'
וד"ק : ג' פ'ס פערנו . עיין בתשו' ר"ס כהן ס' ב' עימן י"ב
ונתשו' מהרמב"ם סימן פ"ס : ד' ו'ח

קלב

באופן שחייבין לשלם אם היה לטן מעות : כ
שישתחררו כו' וכ"כ הטור והמחבר לקמן כמ' תכ"ד ס' ע' לענין אס
ככלו סס בחרסיס והטעם שכני סיוכא וסקנאס ניהו אלא שאין
לטן ממון לע"ע שח' עקב ענד קנה רכו ומח' שקכת' אשה קנה
בעלס וקטן אפי' הוא קבלן לאו כר סיוכא וסקנאס הוא כדבר שאין
לו הנכס ממנו אפי' הניע לפונות הפסעות ועפ"ר לכן הוא סטור
אף לאחר זמן וע"ל ס' ז'ו ולקמן כמ' ר"ה וש"מ בדין קטן לענין הלוואתו ומתנתו : ג דינה כלותה וכפאת -
היינו כשקל עליה סיוכ דערבות והוא דאין ביד הלוה לשלם או היא דומה ללוותה אבל אם יש עדיין ביד הלוה המעות אינו דומה ללוותה
דכהלוה כשהמעות עדיין בעין זריך הבעל להמירו להמלוה כמ"ס הרמב"ם עכו' ומלוה ומור"ס בא"ע ס' ז"א ס' ד' ואפי' הוא
מלוה ע"ס . ובערבות כשהמעות בעין ביד הלוה אין כד פסיים לא על האשה ולא על בעלה כ"א על הלוה וק"ל : ד
אינה חייב' לשלם כו' והכלל דהכמ' מחשב ככסי אשתו כלוקח לענין זה ומשום הכי מוכ' שעליה שבעל פה אינו טורף ממנו שהוא
משועבדים שלה שבשטר טורף מן וממילא כלמד דאפילו ערבות והלוהו שבשטר אינו גובה מהבעל אלא מהקרקע שבכניס לו או
כשיעבדים להמלוה מעטלי אב"ק לדיא דגמרא וכדין לוקח וע"ל ס' ס' וכו' ק"ג מיוכ' נראה דגם לפי מה שתקנו דמשום תקנת
הסוף לא יגבה המלוה מהלוקח מעטלי

כרנא דכריהס ע"ס וגם אפילו לא עבד ליה חסלמלי אבג קרקע דפסיסא
ליה לתמ"ע וכן להב"ם דאינו גובה החכמ' ולרידי ב"ע דגורא גובה כיון
דחוי' בעל יורש הוא אלא חסעס דלא איביע ליה לאוזני כלל ספרא אחריו
אינו דאפסיד אכפסיה וכיון דאוזני' בספרא אף שלא עבד חסלמלי אבג
קרקע גובה ומכ"ס למ"ס לעיל ס' ק"ב בס' ר"ח ופס והגהת פרי"ס דה"ס
דכלל ספר א' אינו גובה דהכמ' יכול לטעון פרעמי' וכתתמי ס'ס סכן השתע
כתאובת רסב"א ור' י' דכריהס אס כן קסיטא דבספר גובה החסלמלי
אפילו לא עבד אבג קרקע חסו כל ז'ס כהחסלמלין אינו בעין אבל אס כן
בעין גובה חס' אפילו בחלו ע"ס דלא ברע חלותה דס החתום כמין גובה
חסין ח"כ כיון שפסאית חיה שבעודו על החסלמלין והרי סס בעין גובה חס'
וד"ק : ג' פ'ס פערנו . עיין בתשו' ר"ס כהן ס' ב' עימן י"ב
ונתשו' מהרמב"ם סימן פ"ס : ד' ו'ח

